ANUL I. No. 69. 6 pagini 3 lei Marţi 18 Mai 1937

BUNA VESTIRE

ZIAR LIBER DE LUPTA SI DOCTRINA ROMANEASCA

Directori: DRAGOŞ PROTOPOPESCU, TOMA VLADESCU

Redacţia şi Administraţia: BUCUREŞTI, Bulevardul Elisabeta 12, et. II.

TELEFOANE: Direcţia Administraţia 4-85.82; Redacţia 4-84.34

ABONAMENTE:

Comune urbane		Comune rurale	
1 an	Lei 700	1 an	Lei 500
6 luni	„ 350	6 luni	„ 250
3 luni	„ 175	3 luni	„ 125

A cui va fi succesiunea?

— Anotimp bolnav... —

Românii au început să fie în călduri. Nu e vorba de luna asta caldă, de canicula care se aprinde şi ameninţă în aceste zile ce se răzbună par'că de frigul care s'a dus. Şi poate nici de toţi Românii nu este vorba — ci de aceia numai cari vor să-i salveze... pe ceilalţi! Românii cari se bat cu pumnul în piept, cărora le plesneşte capul, li se bate tâmpla sau îi doare, fireşte, inima de ţărani, de săraci, de funcţionari, de meseriaşi, de preoţi, de armată sau de nu mai ştiu ce, în aceste zile crâncene când se apropie marele examen electoral al demagogiei.

Guvernul trebue să cadă, cum ştiţi. La 15 Iunie dacă nu mă înşel, sau la 25, dacă nu la 24 sau la 26 — se fac socoteli chiar foarte precise — în orice caz, destul de curând d. Guţă Tătărăscu va avea să treacă în domeniul melancolic al amintirii şi în lumina actualităţii vor trebui să apară cu fracurile de rigoare cei mai devotaţi cetăţeni pe altarul binelui public. Ar fi să mărturisim dintr'o dată că nimeni nu se dă înapoi — şi există prin toate cluburile într'adevăr o sete de sacrificiu care pur şi simplu, emoţionează.

De aceea vă spuneam că ne găsim în călduri. Suntem în febra succesiunii — şi, pricepeţi, fiecare trebue să vină! Trebue, pentrucă fiecare este cel mai bun, este cel mai dorit, cerut şi, cu nerăbdare aşteptat de popor... Deschideţi Dreptatea de pildă sau Adevărul dacă vă place — adică celălalt oficios «independent» — ca să aflaţi cu groază poate, că dr. Lupu trebue neapărat să fie ministru peste o lună de zile căci altfel se face revoluţie în ţară. Sau ca să mai aflaţi de pildă că ţăranii nu se roagă decât la icoana d-lui Mihalache, după cum nu se aşează la masă până nu mai primesc o veste dela d. Virgil Madgearu, tot aşa cum sunt torturaţi să ştie dece nu s'a făcut încă ministru d. Armand Călinescu.

Se fac pretutindeni pronosticuri, nu îndrăsneţe numai, dar inconştiente direct câteodată — şi o matematică foarte precisă arată coeficientul de iubire al fiecărui partid în judeţele, oraşele şi toate târgurile ţării. Se ştie până la ultimul vot cât a cucerit d. X la Tâncăbeşti şi câţi fanatici are la Bolintinul din Deal d. Y sau d. Z. Adesecori chiar intransigenţa cifrelor este ajutată cu complezenţă de un calcul de probabilităţi care ne lămureşte ce s'ar fi întâmplat «dacă» sau ne explică subtil că rezultatul trebue citit cu totul altfel decât pot să-l arate la prima vedere câteva cifre ingrate...

Calculul acesta însă mi se pare cel mai absurd şi, în ce mă priveşte, n'am niciun scrupul să-l declar idiot şi să-l consider infam. Imi rezerv pentru altă zi, mâine poate sau poimâine, să pricepem aici împreună ce înseamnează «un vot» — 10.000 sau 1000 — şi ce semnificaţie pot să aibă aceste voturi când e vorba să se desemneze conducătorul. O spun de pe acum: niciuna! Votul este nu numai incompetent, dar şi gratuit şi iresponsabil mai ales după cum — 99% — este şi cetăţeanul care i-l dă. Numărul voturilor nu arată altceva — în cele mai multe cazuri — decât posibilităţile de propagandă pe care le-a avut norocosul aventurier care se întoarce acasă încărcat de o foarte şubredă glorie electorală, dar pe care numai banii lui au isbutit s'o seducă.

Pentru aceasta, ca să simţim mai bine tot acest adevăr pe care vi-l spun, nu vom avea decât să privim pe cetăţean în exerciţiul prerogativelor lui suverane, să-l vedem pe «votant», să-l privim cu lupa, să-l analizăm cât mai atent pe acest trist şi mereu înşelat animal guvernant... Am promis, şi mă voiu ţine de cuvânt, să vi-l prezint în curând. Aş anticipa, — că e savuros! că nimic nu e de un humor mai gras — şi nicio inocenţă nu e mai vinovată! Că nicio mistificare n'a fost vreodată mai bine păzită de legi...

Dar până atunci, fiindcă văd că sunteţi lacomi să ştiţi, eu aş vrea să vă spun un cuvânt. A cui are să fie succesiunea? Să nu credeţi nimic, din tot ce se spune în gazete! Nimeni nu ştie... Şi când zic «Nimeni» aş vrea par'că să scriu cuvântul ăsta, chiar cu literă mare! Pricepeţi atunci că nu ovreiaşul dela gazetă care-şi aduce guvernul lui în fiecare dimineaţă şi seară, nu el ar putea să vă spună mai mult...

Dar a cui ar trebui să fie succesiunea? Asta o ştiu! O ştim mi se pare cu toţii. Ar trebui să fie a unei Românii care se vrea stăpână la ea acasă şi îşi ţipă astfel setea de viaţă în sentimentul puternic care inundă astăzi ţara dela un capăt la altul.

Şi de aceea tot ce putem face acum ar fi să dorim, să sperăm că prin anotimpul ăsta bolnav, bolnav de turbare electorală, va isbuti totuş să străbată până unde trebue, până sus, strigătul real al ţării, strigătul ei adânc, din inima ei...

TOMA VLADESCU

Solemnitatea botezului noului drapel al asociaţiei «Făuritorii României Mari»

Invinşi şi învingători

După toate luptele petrecute până acum în Spania, după valuri de sânge vărsat, după atâtea orori neînchipuite pe care comuniştii spanioli, iritaţi de Rusia — le execută cotidian, iată că domnul «prim ministru» Largo Caballero demisionează, în toiul celor mai înverşunate lupte.

Demisia aceasta îşi are — pentru toată lumea — semnificaţia ei. Demisia lui Largo Caballero arată clar măsura războiului civil spaniol, şi mai arată că în Spania nu sunt două idei care se bat, ci pur şi simplu o luptă a Satanei împotriva unui adevăr.

Dacă Largo Caballero reprezenta o conştiinţă lupta mai departe până la sfârşit. Satana, însă, a fost învins. A fost definitiv învins.

Rând pe rând vor cădea uneltele minciunei.

Şi se va ridica deasupra — precum pururea deasupra sunt adevărurile — conştiinţa soldatului spaniol şi crucea suferinţelor lui.

Resurecţia intelectualilor

de NICOLAE BOGDAN

Un mare şi actual deziderat românesc, *naţionalizarea profesiunilor*, a fost discutat şi examinat în faţa unei adunări ce se putea mândri pe drept cuvânt că a strâns la sânul său pe creatorii şi constructorii de elită ai Ţărei noui. Şi, după cum se precizează în însăşi moţiunea acestui memorabil CONGRES AL CONFEDERAŢIEI ASOCIAŢIILOR DE PROFESIONIŞTI INTELECTUALI, s'au studiat cu acest prilej toate modalităţile practice de aplicare a principiului românizării profesiunilor intelectuale şi s'au stabilit toate mijloacele de drept şi de organizare, necesare promovării şi propăşirii elementului etnic naţional.

In cursul însuşi al desbaterilor d. profesor MIHAIL MANOILESCU a precizat, în chip substanţial şi clar totodată, raţiunea acestei mişcări mult aşteptate:

«Pentru binele omenirii statele trebuesc să reprezinte un maximum de geniu naţional.

«Fiecărei naţiuni i s'a dat statul său. României i s'a dat deasemenea un stat, al cărui scop este valorificarea geniului românesc şi nimic altceva».

«Noi suntem naţiunea scop, ceilalţi sunt populaţiuni cărora li se poate asigura un minimum de drepturi individuale dar în nici un caz nu li se pot atribui aceleaşi drepturi caşi naţiunei scop.

«Au toţi minoritarii state unde ei sunt scop şi unde sunt liberi a se desvolta, dar să ne lase pe noi aici, în România, să ne desvoltăm geniul naţional în toate dimensiunile şi virtualităţile lui.

«Pentrucă nu e destul să ai majoritate ca să zici că ai aflat forma optimă. Trebue să ne putem manifesta pe toate liniile mari date pe baza dominaţiei noastre numerice şi spirituale.

«Oriunde românul trebue să domine în ţara lui.

«Avem dreptul în ţara asta să nu facem nici o comparaţie între drepturile românilor şi cele ale celorlalte populaţiuni.

«Şi soluţia nu este grea.

«Statul are mijloace formidabile pentru a românìza economia; are solul şi subsolul, are tarife vamale, sisteme fiscale, tarife c. f. r., are contingentare.

«Statul poate face tot. Statul şi Banca Naţională.

«Este destul ca ele să fie româneşti, pentruca întreaga viaţă economică să fie în mâna românilor».

In adevăr, soluţia este extrem de facilă şi tocmai aci ajungem la partea absurdă şi monstruoasă a chestiunii. Fiindcă această soluţie a fost cunoscută mai de mult, iar Statul care putea s'o aplice, putea s'o facă încă de acum optsprezece ani. Şi aceasta cu atât mai facil, cu cât cadrele sale au fost aproape în întregime româneşti. *(Sau cel puţin ale românilor cu numele dacă nu cu sufletul).*

Totuşi statul acesta nu numai că n'a făcut nimic pentru românizarea efectivă a economiei naţionale, dar a făcut tot ce i'a stat în putinţă pentru a o înstrăina, pentru a face din ansamblul forţelor economice o armă teribilă împotriva celor mai vitale nevoi şi interese ale naţiei: a înstrăinat pădurile, subsolul, bălţile şi toate enormele lui avuţii, aproape pe nimic; şi-a aplicat tarifele vamale în aşa fel, încât să epuizeze pe români — pe ţărani în special, adică elementul naţional primordial şi creator, — şi să favorizeze pe ovrei, adică cea mai tipică şi mai blestemată dintre plăgile parazitare. Contingentarea s'a aplicat exact în acelaş stil şi cu aceleaşi rezultate.

Da, suntem de acord cu d. profesor MANOILESCU, că statul poate face tot, împreună cu Banca Naţională. Cu o singură condiţie neînsemnată însă: ca atât Statul, cât şi Banca în chestiune, să fie încadraţi cu români adevăraţi, cu buni creştini şi cu oameni de ispravă. Altmintreli situaţia va dăinui ca şi până acum, dacă nu se va agrava chiar: Statul împreună cu Banca Naţională vor putea să facă totul în teorie, dar nu vor întreprinde nimic în practică. Fiindcă amoralitatea şi imoralitatea curentă, lichelismul, puterile obscure şi subtile ale şperţului şi ale corupţiei, nu pot fi biruite numai de

(Continuarea în pag. III-a)

George Brătianu si fanatismul

M'am pomenit tras de mânecă eri în stradă: — Domnule Dragoş, eşti bun să mă lămureşti? Cum se face că sint oameni la noi care se mărturisesc «georgişti fanatici»? E posibil să fii georgist fanatic? Cum? De ce? Pentru ce? — Nu poţi dormi din pricina asta? i-am răspuns. — Nu, dar de mult caut un om inteligent să mi-o spună. — Nu puteai găsi mai bine! — i-am surîs.

Şi acum să stăm de vorbă.

George Brătianu — fiindcă dacă există georgişti se cade ca şeful măcar să fie George (şi nu Gheorghe cum din greşeală i se spune) e un mare serios. Dintre tinerii cărora puterea le surîdea cu graţii iminente, e singurul care şi-a pus oblоane de cal pe ochi şi trimes steaua norocului la plimbare. Calul e cel mai serios dintre animale. Printr'o particularitate de retină bine cunoscută, vede totdeauna lucrurile mai mari decît le văd animalele inferioare, — ca omul. E totdeauna un mare avantaj să poţi bagateliza. Minimalizarea existenţei o face mai uşor digestibilă. Ca pe un dumicat. A lua lucrurile în întregimea lor, e a ţi le face greu maniabile, protivnice.

Luînd lucrurile în mare, îmbrăcîndu-le într'o «cauză», George Brătianu s'a depărtat volitiv de ele ca om al zilei, ca om al puterei.

George Brătianu e presbitul politicei noastre. Retina lui nu-i ca la toţi ceilalţi. Retina lui se chiamă brătienism. Prin numele acesta, se simte angajat în istorie. Că o va servi ori nu, e altă socoteală. Dar că vede prin ea, e cert.

Ca să-l înţelegi pe George, gîndeşte-te la Guţă. Cel dintîi un cunctator. Cel de-al doilea un pontagiu. Cel dintîi aşteaptă, cel de-al doilea se grăbeşte. Cel dintîi şi-ar tăia piciorul decît să facă un salt riscat. Cel de-al doilea ţi-ar da bani ca să-i pui picioroange. Cel dintîi îţi întoarce spatele ca să nu se micşoreze; cel de-al doilea îţi cade la picioare ca să-l faci om mare. Fie şi pînă mine.

Cred c. istoria — singura femee care nu poate fi înşelată — va rămîne de partea lui George. Şi cum din istorie a ieşit, şi cu ea stă şi la masă, e tot ce cere, mi se pare, George Brătianu.

Aceasta o ştiu partizanii lui. Unii vor fi exagerînd; ca mine, poate, aici. Nu îi vor fi prin aceasta mai puţin fanatici; dimpotrivă, mai mult.

Dintre bătrînii noştrii, Vaida Voevod, un alt om bîntuit de istorie, are şi dînsul retina măritoare. Unii oameni politici numesc puterea : partid. Alţii: Guţă. Alţii: Dividend. Mulţi chiar Şperţ. Vaida Voevod a numit-o Numerus Valachicus. De atunci s'a depărtat de ea c'am tot atît cît ceilalţi s'au apropiat de lucruri mici. Mai cunosc tineri cari văd mare, chiar mai mare decît George Brătianu. Mai cunosc bătrîni cu retina nu mai puţin dificilă decît a lui Vaida.

Dar George Brătianu şi Vaida Voevod sînt cei doi presbiţi ai politicei noastre clasice care s'au apropiat mai mult de peisajul romînesc.

Era între dînşii Mareşalul. Un miop însă, care face ochii cît mai mici ca să le fărîmiţeze. Cu tot respectul şi admiraţia ce o păstrez soldatului, trebue să regret că l-am pus odată în contact — la propria-i dorinţă — cu cineva pe care l-a înţeles tot atît de mult cît ar înţelege o cămilă Sonata Kreutzer.

Eu, să m'apuc să vorbesc din senin limba lui Confucius, n'aş face mai multe greşeli decît a făcut d-sa numai în cursul ultimelor luni de zile.

George Brătianu dimpotrivă, e tînărul care în ultimii ani n'a făcut aproape nici o greşeală.

Dedat cu istoria, băiatul acesta se apropie de ea în frac.

Istoria e linie, Domnule Mareşal. Nu zig-zagul speranţelor dezamăgite. Sentiment, nu resentiment. E personalitate, nu personalism.

Despărţirea lui George Brătianu, prin urmare, de Mareşal — oricîte comunicate şi dezminţiri se vor da — rămîne tot atît de fatală ca apropierea sa de Vaida.

George Brătianu va sfîrşi antisemit înfocat şi naţionalist integral. Ultimele sale declaraţii dela Iaşi îl înscriu alături de singurul om cu care nu se va jena în istorie.

Dimpotrivă, Mareşalului îi rămîne să dea mîna cu Victor Iamandi — stai, dacă vrea acesta! Poate cel puţin aşa Frontul Capriţional va avea mai multă şansă de venit la putere.

DRAGOŞ PROTOPOPESCU

Alt congres istoric

de VALERIU CARDU

Indiscutabil, trăim vremuri de prefaceri. Rând pe rând, vin şi se aud glasuri înţelegătoare faţă de spiritul vremii şi una după alta, se mărturisesc adeziunile faţă de momentul istoric sub zodia căruia trăim.

După congresul avocaţilor, iată, o nouă avalanşă de inimi româneşti vine să bacă uraganic într'un piept de istorie pornită la drum fără întoarcere.

Congresul confederaţiei asociaţiilor profesioniştilor din ţară, a cerut, într'o impresionantă unanimitate, românizarea tuturor profesiunilor.

Au fost prezente la acest congres toate arterele activităţii intelectuale din ţară, pentru o transfuzie de gând şi revendicări româneşti, de mult necesară şi, în tot cazul, mai binevenită azi decât mai târziu.

Trebue că se strecoară o tristeţe în sufletul cititorului care străbate cu ochi de suflet românesc desbaterile acestui congres. Negreşit, se furişează acolo în taina acestui suflet, lacrima unei nedumeriri şi nu ştiu ce fel de înduioşare care n'ar fi putut creşte, în alte inimi şi în altă ţară.

E tristeţea aceasta pe care ţi-o oferă anul 1937, când vezi pe reprezentanţii tuturor asociaţiilor de profesionişti intelectuali din ţară, cum cer drepturi româneşti, în propria ţară, desigur a lor şi niciodecum altfel decât românească şi ea.

Da, da, întâlnirea aceasta, a ţării cu o parte mare dintre copiii ei, pentru un început de luptă cu străinul, uite, îţi trânteşte un fel de tristeţe înaintea inimii tale.

Pentrucă dreptatea e cu noi. Şi cu ţara. Aşa s'a stabilit, documentat până la ultima linie, în desbaterile dela congresul C. A. P. I. R.-ului. Temeiul juridic a fost fixat, luminos şi frumos spus, ca o poezie juridică, tare ca stânca în argumente, de d. I. Gr. Perieţeanu, preşedintele uniunii avocaţilor români.

Iar în discursul d-lui profesor Mihail Manoilescu, întreaga problemă a nedreptăţilor de până azi şi, trainică, temelia drepturilor care trebuesc câştigate, au respirat, larg, într'o continuă frumuseţe de expunere şi într'o indestructibilă prezentare de argumente. D-sa a tăiat, precis, cu echerul cuvântului autorizat, un nod gordian care ameninţa să împiedice pulsaţia normală a vieţii noastre de stat şi neam. Pentru nivelul doctrinar, pentru ţăria documentară şi pentru osatura logică şi pentru prezentarea impecabilă ca formă, discursul d-lui pro-

(Continuarea în pag. II-a)

Masa de operaţii

FAŞTE MURGULE...

Don' Griguţă Tilifon, dă interview-uri ziarelor din Paris. Părerile dumisale, se'nţelege, interesează foarte mult lumea politică de pretutindeni. Pentrucă opiniile afişate cu multă emfază, sunt concludente pentru comerţul măturilor din Ibraila de rit neguşian.

Ziarele americane au capturat, relativ foarte uşor, un subiect senzaţional: Vitura vorbitoare dela Paris.

Praf s'a făcut Marconi cu toate invenţiile lui!

DESPRE ASCUNDERE...

Un Popă oarecare — tot Grigore mi se pare — scrie în «Epoca» de 2 lei, despre «ascunderea după cuvinte».

Nu se poate să ne ascundem după cuvinte dom'le!

Deci, neapărat, să ne ascundem după ... ...

MARE, DOMNULE, MARE...

«Presa este o mare putere» — constată un ... care scrie la «Adivor».

Şi noi — săracii di noi! — care ştiam dija că puterea e mare presă... de bani, pentru buzunarul dumnealor.

DIN GOANA...

După ceva nou, aleargă lupta şi dimineaţa cu adevărul. Mihalache după ... Ea tot cu Mihalache. «In goană... după ceva nou», au găsit tot opoziţia. Ea cu opoziţia. Şi opoziţia cu Mihalache, Dragoste tropicală, nu altceva.

Mihalache s'a jurat să nu mai dea divorţ!

Nici n'are motiv. Opoziţia, damă bine şi cinstită, nu l-ar înşela în ruptul capului. Ştiţi, să crape amândoi de foame şi nu se mai despart!

Doctorul clandestin

Geneza conducerii politice

I.

Politica este un act de creiaţie. Este actul puterii creiatoare. De aceea — şi e ceea ce vreau să subliniez astăzi — politica nu gândeşte şi nu poate gândi în „tipare", în forme luate din viaţă. Ea nu poate descompune viaţa în „forme" şi în „fond". Ea ia viaţa aşa cum este, în întregimea ei, în ceea ce-i oferă puterile ei de participare la lupta mare a neamului împotriva duşmanului său. Acestei vieţi politice îi dă o anumită înfăţişare, îi imprimă o anumită atitudine faţă de ea însăşi, o selecţează, o „inobilează" s'ar putea zice. Politica, întrucât e o tehnică, e un fel de a vedea lucrurile — şi e un fel *nou* de a le vedea, întrucât e *politică naţionalistă*. Aceasta prin calitativul ce-l acordă politicii o ridică la un absolut. Dacă fenomenul revoluţionar înseamnă rupere de un fel de a concepe viaţa, de nouă întemeiere pe faptul jertfei şi de afirmare a unei realităţi „ideale" printr'un nou mod de trăire a vieţii, — ei înseamnă pe dealtă parte şi *organizare a forţelor creiatoare a unui neam*. Aceste două semnificaţii ale revoluţiei de dreapta sunt adânc legate între ele pentru că această revoluţie nu e numai una *spirituală*, ci şi una *politică*.

Ce vrea să spună asta? Vrea să spună în primul rând că omul nu se mai întemeiază pe *forme* de viaţă, ci pe *puterile* ei creiatoare, pe cari se întemeiază de acum încolo. In al doilea rând, vrea să spună că omul concepe astăzi politica într'altfel de cum se concepea ieri.

Concepţia de ieri a politicii, — a artei de a stăpâni oamenii, — este una *machiavelică*, ascunsă. Ieri politica se făcea întemeindu-se pe slăbiciunea oamenilor, pe însuşirile lor negative. Este concepţia despotică a politicii care tinde să facă din fiecare om un rob supus stăpânului absolut, despotului, sau prin cultură *(şi implicit politiceşte)* unor idei, unor concepţii universale de viaţă — şi prin aceasta indirect unui neam străin care îşi poate manevra în voie stăpânirea politică.

Prin urmare prin cocepţia aceasta *de stânga* a politicii unui neam poate fi supus altuia printr'o politică culturală, adică printr'o acţiune spirituală, *cu caracter social*, realizată cultural şi stabilind astfel *un primat al culturii* în viaţă.

Dimpotrivă, ceiace urmăreşte inoirea naţională a unui neam este stabilirea *primatului politic*. Ea caută să facă din fiecare nu un supus al unei culturi universale ci un stăpân şi un conducător al neamului său. Ea se întemeiază pe forţele creiatoare, *specifice*, ale neamului, pe cari le cultivă şi le prilejueşte desfăşurarea lor liberă, spontană (personală) şi nelimitată. Aceasta în cadrul unei organizaţii a puterilor luptătoare şi fecunde prin muncă.

Pe dealtă parte ea urmăreşte dezvoltarea la maximum a calităţilor şi virtuţilor personale cari pot promova opera întregului. Aceste calităţi şi virtuţi mulate pe simţul dreptăţii imanente de neam ce se înfăptueşte prin ele, constituesc atributele eroice ale unei naţiuni.

Prin stabilirea primatului politic, neamul acordă omului noi puteri, pe cari îl învaţă să le cunoască. Prin ruperea fecundă a neamului de partea lui bolnavă zarul sorţii s'a aruncat, — *lupta* s'a deschis. Nu e vorba prin urmare de o rupere numai pentru a te „instala" într'o nouă lume pe care o instituî, ci tocmai de a *impune prin faptul luptei* un nou mod de existenţă, o nouă atitudine, structură şi fel de a vedea şi valorifica lucrurile.

Ştefan Ion Gheorghe

„Crucificații"

Acesta este titlul ales de Bănică Dobre pentru notele de răsboiu, cari vor apare în curând. Iar subtitlul: «Răsboiul din Spania, trăit de un comandant legionar».

Scriam altădată, tot aici, despre literatura răsboiului, căruia îi aflam o deosebită semnificație.

Revin astăzi, pentrucă lucrările legionarilor noștri, cari au luptat în peninsula iberică, prezintă o imensă valoare nu numai din punct de vedere omenesc — adânc omenesc! — ci și din acela al unui destin eroic în niște timpuri de crudă aproximație morală.

Cunosc fragmentar toate trăirile celor cinci legionari. Fiecare din ei și-a spus după chipul său sufletesc gândurile în legătură cu drama spaniolă. Toți cinci te sguduie prin sinceritatea perfectă și prin conștiința de sine a împlinirii.

N. Totu, de pildă, de câtă înălțime morală a fost călăuzit în scrierea zilelor sale depe pământ străin! Fiecare pagină e un document de forță pusă în serviciul unei idei mari. La strângerea în volum a notelor vom putea descifra și mai bine sensul mioritic al jertfelor dela Majadahonda.

Primul, care-și culege între tâmplele albe ale unei cărți destinul de luptă, e Bănică Dobre, admirabilul camarad Bănică Dobre, bunul păstor dac Bănică Dobre, pe care l-am văzut atât de frumos interpretat grafic de pictorul Zlotescu. Notele lui sunt ca și înfățișarea: domoale, însă dârze: ciobanul care, pe lângă păstorirea mioarelor și a stelelor, știe să poarte și năprasnicul paloș.

Vor urma, desigur, și ceilalți: sobrul Al. Cantacuzino, coborît din vitralii domnești pe plaiurile de luptă, inginerul Clime, altă minune de om — stâncă! — oștean și călugăr totodată, par'că, — și părintele Dumitrescu-Bistrița, a cărui deprindere cu cele sfinte se vădește și în conduita sa atât de conformă cu evanghelia — și, pentru a te convinge de aceasta — e destul să te uiți în ochii lui.

Peste toate cărțile acestea, cari vor îmbogăți pe rând istoria românească — va fi mereu prezent spiritul eroilor Ion I. Moța și Vasile Marin. Deaceea, citirea lor va fi, totodată, și o comuniune cu arhanghelescul duh al celor chemați întru fericire Ion I. Moța și Vasile Marin.

Pe lângă atâtea mari mituri din trecutul românesc — se mai crează astăzi, sub ochii noștri, încă unul — numai sfințenie și lumină. Oamenii trebuie să îngenunchieze întru grandoarea acestui mit, care, alături de cel mioritic și de cel al Meșterului Manole, ne înalță istoria cu încă o măsură mai aproape de Dumnezeu.

Mircea Streinul

Teatrul Național

Pentru înfăptuiri și pentru premiu

In ședința de Miercuri 12 Mai crt., Comitetul Teatrului Național din Capitală a hotărît înființarea unui Studio în Piața Amzei.

Dela toamnă, deci, vom avea un teatru de experiență artistică. Și numai piesele care vor rezista examenului de înaltă temperatură creatoare și scenică vor fi jucate pe scena Naționalului. Așa dar, Teatrul Național va fi ferit de plebiscitul dramaturgic de până acum.

In aceeaș ședință a comitetului de lectură s'a luat hotărîrea acordării unei burse de cincizeci mii lei, d-lui Șahighian, director de scenă, element de excepționale calități regisorale, — pentru studii în străinătate.

Insfârșit, tot în acelaș comitet s'a stabilit ca, în toamnă, deschiderea stagiunii Teatrului Național să se facă cu *Despot Vodă* a lui V. Alessandri, rolul titular fiind încredințat d-lui G. Vraca.

Chiar dacă, sub raportul creației, Despot Vodă e o piesă discutabilă — totuși nu ne putem opri să nu subliniem — că deschiderea stagiunei cu această piesă, e încolonarea Teatrului Național în marșul noului veac.

A! Să nu trecem cu vederea, să nu uităm încă un lucru, tot așa de arzător, de pasionant pentru public, pentru artiști și cu osebire pentru autorii dramatici români jucați prima oară în stagiunea aceasta.

E vorba de premiul anual de o sută mii lei, care probabil se va decerna săptămâna aceasta.

Am arătat altă dată motivele serioase pentru care nu se poate acorda premiu nici unui dramaturg român jucat în stagiunea acestui an. Nu tăgăduim nimănui imparțialitatea sau lipsa de gust; dar comitetul și direcția Teatrului Național, cari au cuvântul precumpănitor pentru acordarea jerbei de o sută mii lei unui atlet la concursul olimpului dramatic, — să nu se încurce în aprecieri false sau pudrate de indulgențe așa de vătămătoare într'o asemenea împrejurare.

Comitetul să procedeze așa cum a făcut Teatrul Național din Iași.

MIHAIL COSMA

CUIBURI DE LUMINA

«Părinții noștri»

au trăit în durere, însă noi, acceptând durerea și moartea — aceste mari forțe educatoare—, vom cunoaște fericirea de-a trăi»,—spune J. F. Angelloz, un subtil gânditor francez. Subversiv, Angelloz ăsta!

«Nădejdea»

se numește un ziar românesc, care apare, sub conducerea părintelui N. Roman și a d-lui Dr. Alexandru S. Butoarcă, în Banatul jugoslav. E o bună publicație pentru frații noștri din străinătate și ar trebui sprijinită.

«Teatrul Național»

din Cernăuți, care cunoscuse sub directoratul d-lor prof. Dragoș Protopopescu și Victor Ion Popa mari realizări artistice, a fost închis acum câțiva ani. Cum just remarca d. George Drumur într'un articol publicat alaltăieri de ziarul nostru, teatrul din Crenăuți trebuie reînființat numaidecât. O cer însăși interesele naționale ale provinciei de nord, unde minoritarii întrețin o puternică activitate culturală.

«Isvod»

se va numi revista d-lui St. Cazacu, duiosul poet, care va încerca să strângă în jurul domniei-sale o mână românească de tineri scriitori talentați. Astăzi, când scriitorii hebrei încearcă un ultim asalt asupra literaturii române, publicația d-lui G. Șt. Cazacu e binevenită.

In ziua

de 2 Maiu c. s'a deschis, la Brașov, prima expoziție a pictorilor germani din România.

Alături de câteva talente recunoscute, din vechiul Ardeal, în ale căror opere se oglindește în toată frumusețea peisagiul românesc, întâlnim și trei schițe sugestive de talentatul cernăuțean Rudolf Rybiczka.

Vom reveni, altădată; cum se cuvine.

Aurel Marin

a tipărit până acum două fascicole din volumul «Versuri».

Il așteptăm de mult.

Nu știm pentru ce nu va apare în librării decât la toamnă.

Primim

un volum de icoane din Ardeal «VALAH» semnat *Elisabeta Hențiu.*

O carte de proză, cu locuri și peisagii sentimentale.

Elisabeta Hențiu *scrie frumos. Scrie cu căldură, sugestiv. Eroii Elisabetei Hențiu sunt cu ochii umezi, cu mâini bătătorite și cu rugăciunea pe buze.*

«Cuiburi de lumină»

volumul de versuri al camaradului *Valeriu Cârdu* se tipărește de zor la Satu Mare.

Am cetit primele fascicole.

Versul lui *Valeriu Cârdu* este vers de luptător.

Mai mult nu vă pot spune.

Paul Constantinescu

autorul operei «Noaptea furtunoasă», care a întrunit elogiile criticei muzicale românești, lucrează la opera «Meșterul Manole», pe un libret de Mircea Streinul.

D. prof. Nae Ionescu

semnează în ultimul număr din Predania studiul «și totuși catolicismul este inactual»

Cetiți-l

Muzeul militar

Am vizitat din nou eri — după mult timp — Muzeul militar din Parcul Carol.

Oricine intră într'un muzeu trebue să aibă o sensație ciudată pe care — desigur — nu se va osteni să și-o deslușească. Și poate nici mai târziu.

Când am văzut prima dată săbiile orientale, pumnalele, zalele dacilor, diferitele modele de pistoale și toate obiectele mari și mici atârnate pe pereți sau în vitrine, cu eticheta dedesubt înțelegem imediat lupte mari și istorie.

Eri, n'am mai înțeles asta. Singur podul lui Traian cu cele două cetăți mi-a amintit violent de gloria unui popor și de vecinicia unui om.

Celelalte le vedeam ca pe niște minunate bibelouri, cari au început, să nu mai spună nimic.

Săbiile orientale, arcuite și grele îți vorbeau despre cruzimea celor cari le-au stăpânit.

Steagurile îmi păreau neînchipuit de liniștite, de așezate peste veacuri, peste oameni și peste răsboaele întâmplate, parc că, și terminate pentru totdeauna.

Am colindat toate «secțiile». Am zăbovit o clipă în fața legionarului roman. Am zăbovit chiar mai mult.

După asta toate obiectele au început să-mi vorbească.

Totuși nimic nu mi se părea deosebit.

Și ceeace este curios, nu înțeleg încă — de ce vizita de eri dela muzeu m'a făcut să cred că neamul românesc a fost la un punct amorțit al istoriei sale. Că țara asta este într'o pauză inexplicabilă, că neamul acesta este pe punctul de a se avânta, de a parcurge o traectorie istorică în totul nevăzută și nebănuită.

Deasemenea am priceput că numai peste 100 de ani vor începe toate aceste piese să se încarce cu minuni vorbitoare atunci nu va mai însemna nimic un pistol, o spadă, o lance. Ci toate la un loc vor însemna sângele celor ce s'au bătut și au învins. Vor însemna mâna purtătoare și cuvântul învingător. Sistemele și technica unui răsboiu sunt cu totul alte treburi. Sunt cu totul altceva decât tablouri de muzeu, de expoziție și de admirație. Am părăsit muzeul și am coborât — îmi închipui toți bucureștenii cunosc acest muzeu — am coborât încet în parc.

Ei bine, pentru prima dată m'a întristat o zi senină cu soare mult. Mi se părea totul fără sens și parodiat. Totul înșelat. Totul superficial.

Mi-a rămas, însă în minte imaginea Regelui Ferdinand mai vie ca oricând.

Și conștiința Lui mai puternică, mai viforoasă ca niciodată.

Gabriel Bălănescu

CALENDAR

Luni 17 Mai 1937

ORTODOX: Sf. Andronic.
CATOLIC: † Rusaliile Sf. Pascal.
SOAREL E: răsare 4.50, apune 19.3[illegible]

Spectacole

TEATRE

OPERA ROMANA: Noaptea Sf. Gheorghe.
NAȚIONAL: Omul și masca.
REGINA MARIA: Topaze.
LIGA CULTURALA: Fiul cel pierdut.

CINEMATOGRAFE

SCALA: Anne Marie cu Annabella, Jean Murat și Pierre Richard Willm.
CAPITOL și ROXY: Copilu și Elefantul. Jurnal Eclair și Parada de 10 Mai 1937.
TRIANON: Crai de ghindă, Incoronarea dela Londra și Parada de 10 Mai.
CORSO: Cuceritorul Africei cu Walter William Powell, Myrna Loy, Elisa Landi, James Stewart.
DOAMNEI: Chemarea tinereții și Sânge polonez.
DARLY: Clasa VIII-a cu Charles Vanel și Infidelitate cu Francoise Rosay.
PALAS BULEVARD: Orașul păcatelor și Ultimul păgân.
CARLTON: Inamicul femeilor cu Ann Harding și Basil Rathborne.
ARO: Miss Theodora cu Irene Dunne și Melvyn Douglas, Jurnal, complectare.
SAVOY: Sirena cu Dolores Del Rio. La ora 7.30 și 10.30 revista Votați Savoyul.
CITY: Maria Stuart cu Frederic March, etc. și Valetul D-șoarei.
VOX: «Swing» cu Ginger Rogers și Fred Astaire și «Școala bărbaților».
FEMINA: «Vladia Korosakov film rusesc și comedie colorată.
SELECT: Istoria se scrie noaptea cu Charles Boyer și Jeanne Arthur.
ARPA: Regele vânzătorilor cu Joe Brown, Jurnal și complectare.
OMNIA: Nu vă încredeți în bărbați și Agentul special cu Joan Crawford.
FRANKLIN: Remous și Pygmalion.
FORUM: Nu vă încredeți în bărbați și Răzvrătita cu Katherine Hepburn.
RAHOVA: Stan și Bran și Testamentul și Născută pentru dans.
AMERICAN: Stan și Bran și Testamentul și Născută pentru dans.
MARNA: Siluete, Tentație și Trupt de reviste Titi Mihăilescu.
MARCONI: Mesajul secret (M. 24) Copii de vânzare și Jurnal. Prețuri de vară.
AIDA: Marie Stuart și Bestia umană.
FLORIDA: Chipuri uitate, Fugara și Jurnal.
ATENEUL TEI: Poteca pinului singuratec, comedie și jurnal.
PAX: John Wayne în Călărețul fără frică și Antonio Adverso.

Alt congres istoric

(Continuare din pag. I-a)

fesor Manoilescu este un îndreptar în problema de românizare pe toate planurile și'n toate direcțiile.

Peste aceste discuții, documentare și de argumentație, a fost ceva aparte, în toată atmosfera congresului, ceva semnificativ și îmbucurător. Ceva, care dacă nu s'a mărturisit în cuvânt, a trăit totuși, frumos ca o aripă gata de sbor, în toată frământarea acestui congres.

E vorba de sfatul pe care l-a rezervat ziua de eri, în casa năzuințelor noastre de mai bine, pentru ceva mai înalt, amețitor de înalt față de măruntele socoteli politicianiste.

Și e vorba de o dreptate care s'a dat cuiva, celui mai mare suflet al țării, verificat și aprobat eri, pentrucă într'un ieri de mai demult putin avea, și neaprobat, dreptate. In 1931—32, îmi pare.

Și pentru a sfârși cu un răspuns adresat unei constatări din cresletul acestui articol, trebue, hotărît trebue, să ne împărtășim și din bucuria mare a ceasurilor de ieri.

Bucuria care saltă ca o horă, când vezi o țară cum pleacă la drum, pentru căutarea albiilor rumânești...

VALERIU CARDU

Pentru neprietenul meu, oricare va fi acela

Că se ridicară
Asupra-mi păgânii
Și cu toți streinii
De mă'mpresurară.
(Psalm 53).

SUNT OAMENI cari stau drept și vorbesc într'o rină, vecini cari te întâmpină la tot pasul și te urăsc fără să te cunoască.

Și par'că sunt morți de mult și au început să miroasă.

Vrăjmașul meu și ghiftuitul prieten al desfătărilor, cu două fețe rumene și fără nici un obraz care să înroșească, trufaș și clămpănitor, trântorul stupilor din vlăguita prisacă a țării, cu instincte primare și fără nici un tropism. Pentru tine scriu acum, timpul meu neprieten, și îmi fac silă să te mai privesc odată ca să-ți știe lumea chipul și înfățișerile și să te ocolească la drum. Te-ai născut fiecar și sunător ca frunzele și o să mi te smulgă primul viscol de soare din gunoiul unde te-ai înfipt ca omagul cel veninos.

Ochii tăi sunt tulburi ca geamurile nespălate și inima goală asemeni încăperilor fără icoană (Omul care-și adastă sfârșitul cu jitnițele încărcate și nu prețuiește, el insuși, cât un singur bob mălurat din bucatele sale. Când vine seara își numără mătăniile mișeliilor și adoarme puhav cu visele năclăite de târguri și zornăit de arginți, omul care se vinde în fiece zi și nu s'a dăruit niciodată).

Și sunt mulți ca tine, făpturi diavolesci, oameni cari se hlizesc și plescăiesc din limbă când alții își smulg inima din piept și le-o arată svâcnind ca o pasere.

Dar ce-mi pasă mie «de bâlciuri și gloate și de larma gloatei și de lungile urechi ale gloatei». Mă doare. Atât!

Pentru voi, gadini cari întâmpinați pe drumul greu al isbândirilor noastre, ca sălbăticiunile din basme pe Fiii de Impărat, s'au scris aceste rânduri!

*

DUPA MUNTELE SUFERINȚII aceasta e a doua încercare prin care trebue să treacă (oricine și-a îndrăgit Neamul). Și cine este fricos rămâne acolo la marginea pădurii. Cine are inimă de viteaz intră înnăuntru în pădurea cu fiare sălbatece, se luptă cu vitejie și înfruntă mii de primejdii, despre care iar s'ar putea scrie și se va scrie mai târziu o carte întreagă.

NOI NE RUGAM LUI DUMNEZEU așa cum odinioară din colbuite pagini de psalt și moșii noștri îl chemau pentru sine:

Și să nu lași toată ziua om ce mi-e cu scârbă
Să mă lupte să stropșească să se pule'n gârbă
Sunt cu mulții strânși asupră-mi să mă dea de râpă
Și se bat dela 'nălțime să mă surpe'n pripă
Se pun liaşnici, întind lanțuri și stau de vânează
Abia-mi rabdă bietul suflet încurcat să-i vază!!

Al. Alexianu

Călătorie

Cine înspre regate de lut ne'ndreaptă,
înaintea cărora, privirea-ne dreaptă,
se va înălța, ca marea în azur,
iar ploile ne-or acoperi 'mprejur?

Vom trece, zic oamenii — câteodată —
prin bărăgane de liniști clare,
alteori prin vifore de sloată,
căci sunt drumuri pentru fiecare...

Ne vom recunoaște copilăria
în pădurile cu balauri, cu cerbi,
în jocuri de pitici pe pălăria
ciupercilor, ori brotăcei suiți în ierbi
să caute în bobi de ploaie leac.

Și poate sufletul fratelui de sub veac
se va ridica încet, din umbra
frunzarelor de ani, să ne întâmpene
intrarea 'n catedrale pentru înviere,
pe sub aureolele din cumpene
a căror maiestate ne cere.

La răscruci cătăm popas,
N'avem umbră, n'avem pas...

GEORGE DRUMUR

caleidoscop

D. EUGENIUS LOVINESCUL

*

intenționează să tipărească o nouă istorie literară. Ceva, în care, vă asigur, va fi din nou vorba despre genialitatea lui Camil Baltazar și spiritualitatea de ghettou a lui Froim Aderca, iar Vergilius Monda alias Moscovici — o să vedeți! — va fi decretat Paul Morand al României. In schimb, nu se va vorbi nimic despre «Insemnări sociologice», despre «Predania», despre «Rânduiala», «Ideea Românească», «Gând românesc», «Orientări», «Cuvântul Nou», «Pagini literare», «Țara Șipenițului», «Omul Nou», «Cuvântul Argeșului», «Izvod» și «Iconar» — iar poezia d-lor Lucian Blaga, V. Voiculescu, Ion Pillat, Adrian Maniu, etc., va fi tratată ca galoșii liricii ai lui Al. Robot. Deaceea, nu cu intenții polemice am pornit să scriem și noi o istorie a literaturii românești — ci numai pentru a restabili câteva adevăruri, pe cari d. Eugenius Lovinescul le evită cu o dureroasă rea-credință.

*

MUZICA ISRAELITA

Haim și alții, de aceeași sonoritate a numelui galițian —, încopată deodată, umple discotecile. In schimb, Sabin Drăgoiu, Paul Constantinescu, Andricu și alții (chiar și M. Jora, da, da!) sunt bagatelizați de aceeași mizerabilă ocultă judaică. Noroc, însă, că timpuri noui vin pentru arta românească. Sunt semne mari!

*

IN ARHITECTURA

după câteva experiențe interesante, făcute de creștini, în special germani, cari au deschis drumuri noui, hebreii au năvălit deasemenea. Un admirabil modernism arhitectonic a fost deformat de hebrei, până s'a ajuns la niște adevărate monstruozități de piatră.

Vellox

abecedar

vem de îndeplinit datorii uitate de mult, pentru frumusețea fără de pată a credinței românești!

Băuim drumurile pe care alții n'au vrut s'apuce. E greu. E mai ales, plin de toată omeneasca amărăciune. Dar, ridicându-ne peste toate înfruntările, biruim, în fiecare zi, cu fapta noastră, vremea.

Dincolo de cuvinte, e o flacără mai vie care bântuie gândurile noastre. Vom citi-o, pentru cei care știu să vadă mândria dar și mânia, în nestăvilita lor desfășurare.

Problema burgheziei și mișcarea de dreapta

de PETRE ST. CREȘTINU

Pentru a camufla o anumită direcție ideologică pe care încearcă să o imprime societății românești, — sub călăuzirea unui fost mare partid, astăzi curios degenerat prin sadica și funesta influență a unui banal profesionist al politicii, — ziarul de dimineață «TIMPUL» încearcă să puie problema burgheziei românești.

Dar prin felul cum a ales «personalitățile» cari răspund la această pretinsă anchetă a actualității, se trădează preocuparea de a orienta ideile cititorilor într'un anumit sens, sub aparențe de obiectivitate, și a ascunde adevăruri pe cari, în mod sincer, nu le ignorează nimeni. Dacă ancheta a fost începută cu numele d-lui Nae Ionescu, ca reprezentant al opiniei contra căreia acum «ancheta» nu se mai termină, este o simplă tactică de derutare. Cine n'a înțeles rostul vehemențelor de intransigență ideologică ale d-lor Titel Petrescu și Dem. Dobrescu?

Dar tocmai pentrucă se încearcă această modificare a opiniei publice, neglijând anumite concepții ale dreptei românești bine precizate, dar tendențios falsificate și prezentate ca motive de «panică socială», — noi vom schița foarte sumar adevărurile adevărate ale realităților naționale românești, ale tendințelor de evoluții pe cari le are burghezia și ale problemelor mari de viitor ale colectivității românești, — combătând iezuitismul de gândire al atâtor titani ai mediocrităților.

*

Problema burgheziei românești, cu care vom începe, nu este o chestiune teoretică, un aspect social care se poate discuta în abstract. Inainte de toate ea se înfățișează ca un fapt, ca o realitate vădit direcționată într'un anumit sens de evoluție. Firește că la baza acestui *fapt* stă un *sistem de idei.* Dar ceiace trebuie să se înțeleagă mai întâiu este că *împotriva unui fenomen social istoric, care are sistemul SAU de idei pe care se clădește, nu se poate combate cu alte idei a căror logică nu este realitatea, ci abstractul.* Revoluția franceză însăși, — ale cărei decedate principii «nemuritoare» le apără, cu o comică incoerență, corifeii tuturor mișcărilor de stânga (pentrucă sunt mai multe mișcări, fiecare cu «justificarea» și «originalitatea» ei), — nu a germinat și s'a deslănțuit atât grație ideilor cari au început să circule, ci datorită mai întâiu unor realități sociale a căror evoluție nu mai putea fi împiedicată. Cum s'a spus de un distins istoric, ideologia liberală doar a venit «să pună fitilul» la un material social inflamabil, gata pregătit istoricește de mai înainte.

La interval de un veac și jumătate, istoria se repetă ca fenomenologie. Intr'o direcție, care *în fond* a rămas aceiași, lumea se încordează pentru un nou salt. Dece se tăgăduiește cu fățărnicie amploarea unor frământări sociale și se prezintă fenomenul la simple conflicte de idei: extremism de dreapta sau extremism de stânga? Inainte de a fi vorba de *o ideie*, este vorba de *o stare* care se cere urgent rezolvată.

Pentrucă în fond problema ridicată de «Timpul» (dar pusă în termeni așa de falsi și de insinuanți) se referă la un *fenomen de creștere* socială, foarte firesc, a cărui urmare istoricește valabilă va fi cu necesitate *o nouă restructurare socială.* Tendința aceasta de prefacere este în favoarea întregului, a colectivului, și pentru cine o înțelege mai adânc nu este decât un alt aspect al *ideii de libertate,* încadrată însă riguros în *ideia de justiție.* Dar vom lămuri noi mai amplu acest fenomen, în alt loc.

Mișcarea de dreapta își dă foarte bine seama de această dinamică actuală a societății omenești, care are ca teatru cea mai importantă formație colectivă: *națiunea.* In această perspectivă privim noi problema, și nu o mărginim fățarnic la o chestiune de clasă, oricâte neadevăruri or încerca să acrediteze presa de stânga. Radicalismul reformelor pe cari le concepem noi în mișcarea de dreapta dovedește el însuși vastitatea terenului pe care așezăm problemele în discuție.

Dar ceiace am vrea să spulberăm cu orice preț este insinuarea că mișcarea de dreapta este o mișcare de reacțiune menită să apere și să consolideze pozițiile capitaliste. Legătura pe care o face presa de stânga, cu aparentă finețe dar cu neisbutit machiavelism, între viitorul burgheziei și ideologia dreptei românești, este elocventă.

Spre deosebire de toate revoluțiile pe care istoria le-a cunoscut până acum, revoluția mișcărilor de dreapta din veacul al XX-lea nu este o revoluție de clasă. Sensul prefacerilor pe cari ele vor să le amplifice este social, colectiv, deci ca tendințe ideologice, dreapta se apropie de stânga. Nu este lipsită de înțeles și de importanța asocierea celor doi termeni cari definesc renașterea Germaniei: *naționalismul și socialismul.* Contactul acesta formează unul din marile puncte de caracterizare a veacului. Cine poate susține că realizările Italiei fasciste sau ale Germaniei național-socialiste, sau ale Portugaliei reînviate de d-rul Salazar, sunt realizări în favoarea unei anumite clase?

Viziunea dreptei este totalitară și organică. Ea nu cunoaște «clase» decât în sensul lor funcțional, în cadrul întregei economii naționale. Ea concepe prin aceasta o *ierarhie,* dar nici decum o dominație. Ierarhia este determinată de necesitățile funcționale ale națiunii, dar ridicată pe un sistem de conflicte terminate cu învinși și învingători.

Prin urmare: DREAPTA ROMANEASCA NU APARA CAPITALISMUL, NU APARA BURGHEZIA. EA APARA NAȚIUNEA ȘI STATUL ROMANESC, pentru cari concepe un sistem complect de organizare, menit să le realizeze în întregimea lor *organică, vie și autentică. Presa și «personalitățile» de stânga, nu că nu înțeleg aceste adevăruri, dar le falsifică voit. Nu știți dece?...*

Petre St. Creștinu

VIATA POLITICA

PRINCIPIUL NAȚIONALITAȚII ETNICE

Asociațiile profesioniștilor intelectuali din întreaga țară au hotărît aplicarea lui. Congresul C. A. P. I. R.-ului, o grandioasă manifestare românească

Eri dimineață, s'a ținut în Capitală un congres, a cărui importanță o depășește cu mult pe cea a obișnuitelor congrese politice, cari, în democratica lor nepăsare, nu fac decât să vânture inutil idei perimate și mai ales, neaplicabile.

Congresul C. A. P. I. R.-ului s'a desfășurat într'o admirabilă unitate de idei. Concluzia a fost cea așteptată de întreaga țară, s'a ajuns în ceasul al unsprezecelea și e necesar ca principiul naționalității etnice să fie aplicat fără întârziere.

Oratorii, în frunte cu d-nii profesor Manoilescu și I. Gr. Periețeanu, au susținut cu o convingere nestrămutată această necesitate.

Profesioniștii intelectuali de naționalitate română nu vor mai putea fi dați la oparte, pentru a-i lăsa pe intruși să le ia locul.

Magistrala expunere a d-lui profesor M. Manoilescu a determinat o furtună de aplauze. Ele au pornit din sinceritatea unei adunări selecte, care și-a impus să dea semnalul luptei ce trebuia să înceapă în cele din urmă: românizarea totală a profesiunilor intelectuale.

Realizarea integrală a dezideratelor din Moțiune va însemna o dată în istoria României.

CUM A DECURS CONGRESUL

Congresul s'a ținut în sala «Progresul Silvic» și a fost organizat de Confedrația Asociațiilor de profesioniști intelectuali (C. A. P. I. R).

Rând pe rând, s'au perindat la tribună, reprezentanții tuturor Asociațiilor confederate în C. A. P. I. R. arătând pe bază de date, cari nu suferă desmințire, trista situație a elementului etnic și soarta ce i se pregătește pentru viitor, dacă vom continua să stăm în nepăsare.

La orele 10, în fața unei numeroase și selecte asistențe, în care notăm pe d-nii: prof. M. Manoilescu, I. Gr. Periețeanu, av. Slătineanu, av. Ioan Petrovici, [illegible] cu, Stancu Brădișteanu, colonel Zăvoianu, dr. Topa, dr. Tețu, av. Petre Sadoveanu, fost procuror general la Casație, ing. Florentin Demetrescu, etc., d. prof. dr. N. Gheorghiu deschide ședința cu un cuvânt introductiv.

D-sa spune: Gândul nostru se îndreaptă în primul rând către iubitul nostru Suveran, Majestatea Sa Regele Carol II, Regele Românilor.

Arată apoi scopul Confederației, compusă din 17 Asociații, care înțelege să militeze pentru apărarea intereselor profesionale. Deaceea în mod imperios, se impune azi rezolvarea problemei sociale etnice a profesiunilor intelectuale, din cari nu înțelegem să facem o platformă politică.

Dorim din tot sufletul ca țara românească să fie a Românilor.

Suntem hotărâți — spune d. dr. N. Gheorghiu — să ne facem datoria luptând din toate puterile noastre, ca România Mare de astăzi, să fie realmente a Românilor.

D-sa dă apoi cetire telegramei trimise M. S. Regelui.

CUVANTAREA D-LUI I. GR. PERIEȚEANU

D. I. GR. PERIEȚEANU, președintele Uniunii avocaților, spune: De mult ajunsesem la convingerea că problema românizării profesiunilor intelectuale, preconizată de Corpul avocaților, trebuia să fie îmbrățișată și de celelalte profesiuni.

Elementul mozaic tinde să se transforme într'o masă compactă, în care națiunea dominantă, va juca un rol secundar.

Vrem să asigurăm Românilor creștini, dreptul la viață și să nu ni se ridice în față marea gogoriță a Constituției, pentrucă dispozițiile ei nu trebue astfel interpretate, încât să se întoarcă împotriva Românilor.

D-sa dă apoi citire referatului adoptat în congresul avocaților.

Discursul d-lui prof. M. Manoilescu

D. prof. M. MANOILESCU, în numele A. G. I. R.-ului, arată că asociația, pe care d-sa o reprezintă în Confederație, încă de acum câțiva ani, în aceiași sală, și-a fixat o doctrină în ceeace privește drepturile de românizare și de dominație a românismului în profesiunile intelectuale din această țară.

Problema pe care trebue să v'o înfățișez, spune d-sa, este aceea a legăturii dintre viața economică și problema românizării. Dar, îmi voi îngădui, să fac un mic comentar mai întâiu, comentar pornind dintr'o interpretare istorică a tratatelor de pace, pe care ni le-au impus marile puteri: în orice tratat ca și în orice contract, trebuiesc deosebite clauzele esențiale de cele secundare. Clauzele esențiale, sunt acelea care țin de scopul însuși al tratatelor, ori tratatele minorităților sunt simple anexe ale tratatelor de pace. Tratatele de pace au avut ca scop realizarea unui principiu superior: *realizarea integrității etnice a tuturor națiunilor ieșite din războiu.* Aceasta înseamnează că tot sistemul de tratate n'ar putea fi interpretat altfel, decât prin prisma scopului lor suprem, care este chiar *realizarea acestei integrități*, care este postulatul dela care s'a pornit în clipa când la Versailles, în urma unei lungi evoluții ideologice, care caracteriza tot veacul al XIX-lea s'a ajuns la fixarea acestui principiu.

STATUL — EXPRESIA SUPREMA A GENIULUI NAȚIONAL

Iată acest postulat: Omenirea nu poate merge înainte dacă fiecare țară nu-și găsește locul său optim de desvoltare într'un cadru întregit și liber. Fiecărei naționalități statul său și acest stat să fie expresia supremă a geniului național, aceasta pentru însăși binele omenirii.

Statele cari au ieșit din războiu au întregit, s'au sporit, au crescut depe urma tratatelor de pace, toate statele acestea sunt instrumente pentru realizarea deplinătății puterilor de creațiune națională a unor națiuni. Ale căror națiuni? Fiecărei națiuni i s'a dat statul său, României i s'a dat această Românie a cărui scop este valorificarea geniului neamului românesc.

Și atunci, dacă noi suntem, însăși după tratate națiunea scop, dacă pentru noi și pentru celelalte națiuni ca noi s'a refăcut harta Europei, atunci toate celelalte clauze cum sunt cele din tratatul minorităților, nu pot fi interpretate decât ca clauze secundare și trebuesc interpretate numai prin prisma scopului însuși al tratatului.

NAȚIUNEA SCOP

Noi suntem Națiunea scop. Celelalte națiuni, care se găsesc pe pământul României, sunt simple populațiuni cărora li se poate recunoaște un minim de drepturi individuale, dar nu sunt entități politice cari să se așeze pe picior de egalitate cu entitatea fundamentală a statului nostru, care trebuie să fie românesc.

Și ca dovadă că este așa este faptul, pentru noi acei care credem în Cel de Sus, că orânduirea sa este perfectă, că și celelalte națiuni, care sunt la noi în poziția aceasta de populațiuni, se găsesc undeva, în altă parte, în situațiunea de națiune scop.

Ungurii au un stat, unde ei sunt națiunea scop și aceasta se chiamă Ungaria. Bulgarii au un stat în care sunt națiunea scop, și acela se cheamă Bulgaria. Grecii au un stat unde sunt națiunea scop, și acela se chiamă Grecia. Și dacă vreți să prelungim geografia aceasta a națiunilor, dincolo de Grecia, există un stat în care și evreii sunt și pot fi națiune scop (aplauze prelungite).

A doua consecință din acest catehism al nostru: Dacă scopul superior al statului însăși și al tratatelor însăși, este realizarea deplinătății geniului românesc, acest geniu este în mod firesc multilateral, este un geniu care nu se poate manifesta decât pe multiple dimensiuni: pe toate acele dimensiuni a căror buchet și a căror sinteză formează coroana supremă de manifestare a unui popor: Dimensiunea juridică, dimensiunea filozofiei, dimensiunea economică, dimensiunea poeziei, dimensiunea cercetărilor științifice, dimensiunea filozofiei, dimensunea meșteșugului.

Cum, nu se poate concepe că Românii sunt stăpâni în țara lor, dacă au majoritatea numerică? Aceasta concepție democratică este absurd anti organică. Nu este destul să ai majoritatea într'o țară, cum o avem noi în urma răsboiului, pentru ca să poți spune că statul însăși este pe seama Românilor. Și nu putem spune că suntem stăpâni fără a ne fi găsit forma optimă de manifestare a geniului nostru.

Trebue ca pe toate aceste linii de manifestare, de gândire, în toate părțile noi să ne putem manifesta, însă cu pecetea noastră națională, dată prin preponderența noastră, prin dominația noastr numercă și spirituală (aplauze prelungite).

Deci, ori unde este un domeniu de manifestare, un sector de activitate intelectuală sau manuală, ori unde se poate afirma, în formele pe care veacurile nu i l-au îngăduit geniului poporului acestuia, care a fost veșnic cotropit de străini și oprimat, să se afirme cum ar fi trebuit, ori unde românii trebue să domine. Nu să domine dintr'un spirit de dominație, un spirit mecanicist și prozaic ca acela pe care-l manifestau ungurii înainte de războiu ci dintr'un spirit constructiv.

Profesiile intelectuale și structura economică a țării

Prin raport cu economicul, profesiunile intelectuale au astăzi o situație supraordonată și o situație subordonată. Evident că intelectualii sunt deasupra economicului, pentrucă ei creiază valori superioare, valori care se creiază în regiunea țelurilor și a manifestărilor supreme ale unei națiuni: pe când economicul, după orice concepție sănătoasă, este un mijloc pentru realizarea scopului, idealului de creațiune. (aplauze).

Sub acest raport al erarhiei gândite și mai ales al erarhiei simțite sub acest raport este foarte firesc să putem spune: da, intelectualii sunt deasupra economicului.

Sub raportul sociologic, dacă constatăm stările de fapt, vedem că forțele economice sunt atât de tari, atât de determinante, încât structura economică ese aceea care implică locușorul pe care trebue să-l aibe intelectualul în ansamblul nostru național.

D. prof. HIHAIL MANOILESCU

Și atunci, ca raporturi de forță, economicul stă deasupra profesioniștilor intelectuali.

Luați o breaslă așa de numeroasă, cum este breasla avocaților; sau luați inginerii, pe cari nu-i voiu califica; luați alte bresle; toți aceștia sunt accesorii ai vieții economice.

D-sa arată în continuare situația nenorocită a orașelor în care minoritarii la un loc formează o majoritate față de populația românească.

«Bucureștiul continuă oratorul, este cel mai mare oraș unguresc din lume după Budapesta (aplauze prelungite).

Și-atunci, în asemenea structură a orașelor noastre, cum poate să colaboreze profesioniștii intelectuali cu dominația românească?

Românizarea profesiunilor nu poate fi realizată în mod total, definitiv și radical, decât prin românizarea însăși a izvoarelor de bogăție din această țară. Acesta este un lucru pe care trebue să-l înțelegem.

SOLUȚIA IN PROBLEMA ROMANIZARII

Soluția trebue căutată acolo unde, pe vremuri, un om politic de o viziune sinceră, dar de mijloace poate nu așa de puternice, regretatul Vintilă Brătianu, a căutat în naționalizarea capitalului.

Există însă în această privință — trei feluri de capital.

Există capitaluri care sunt averi, dar care nu sunt propriu zis capitaluri sub raportul social, fiindcă nu sunt direct producătoare; sunt capitaluri sub raporturi individuale — locuințe, de pildă — forma cea mai pasivă a capitalului este ca cineva să posede o casă pentru el sau pentru a o închiria. Și această formă prezintă un interes economic, dar nu cel mai mare.

Există o a doua formă de capital: capitalul activ, capitalul de întreprinderi, din producție sau din comerț, care creiază bogății și care permite celuia care posedă să comande altora. Un proprietar comandă cel mult, până la un anumit punct, chiriașilor săi. Un industriaș comandă lucrătorilor săi și comandă unei masse întregi de oameni, cari trăesc depe urma industriei sale. Acesta este cel mai important domeniu asupra căruia trebuie să fixăm atenția noastră.

Mai înainte de orice trebuie românizate acele întreprinderi, cari n'au caracter de familie, ci caracter de exploatare în care se întrebuințează sute și mii de oameni, în care acela care comandă dă directiva întreagă a gândurilor lui și a sufletului lui, — ca să nu spunem a lipsei sale de suflet.

Ori, ce constatăm sub acest raport? In Ardeal nu veți găsi 4 întreprinderi mijlocii și mari cari să fie într'adevăr românești.

După 20 de ani de stăpânire formal românească, nu sunt industrii în țara noastră care să fie românești, în capital lor, în spiritul lor, în ideologia lor și care să înțeleagă să se miște și să-și integreze în interesele țării acesteia (aplauze).

In bănci, în industrie și în comerț poruncește mai mult, acolo este postul de comandă cel mai mare, unde trebuie să domine elementul românesc.

De altfel, în această privință, aceste activități ale marilor bănci, ale industriilor, ale comerțului mare, aceste activități superioare sunt cu atât mai interesante, cu cât ele produc, pe fiecare cap de funcționar angajat în ele o situație de bogăție.

Nu există o putere de a multiplica rezultatele. Prin faptul că ai schimbat un minoritar cu un român, nu înseamnă că ai rezolvat problema. Numai dacă marea industrie și în marea bancă ai schimbat un minoritar cu un minoritar și captialul minoritar cu capitalul român ai făcut operă națională.

Există industrii cu capital străin, care sunt sub raportul românizării infinit mai favorabile, infinit mai adaptat, infinit mai filo-române. Dar nu se poate spune acelaș lucru despre atâtea și atâtea industrii minoritare. Există astfel câteva industrii cu capital străin, în țara noastră, există mari societăți în care se găsesc atâția care fac politică anti-națională, anti-statală, contra principiului de ordine în această țară. Dar sunt și unele întreprinderi cu capital în întregime străin, în care nu există însă un singur funcționar străin și nici nici un singur funcționar minoritar.

N'am cunoscut o singură în-

(Continuare în pag. V-a)

Resurecția intelectualilor

(Continuare din pag. I-a)

ingeniositatea pur formală a intelectualilor, chiar dac'ar fi ei cei mai străluciți profesioniști. Ci e nevoe de duhul ardent și energic al combativității; e nevoe de spirit de jertfă, de putere de sacrificiu, de voință de disciplină, de luptă și de victorie.

Iată de ce credem noi prin urmare că spre a nu rămâne numai la soluții frumoase dar inoperante, e nevoe de infuzia unui spirit bărbătesc și militant acestui strălucit organism care e CONFEDERAȚIA ASOCIAȚIILOR PROFESIONIȘTILOR INTELECTUALI. Pentru că dacă e vorba să biruiască, așa precum o dorim cu toții de altfel, componenții acestei confederații nu vor dobândi victoria în ipostază de intelectuali, ci în aceia de patrioți activi și de oșteni ai unei cauze sacre.

Ultima întrebare: putea-vor profesioniștii noștri intelectuali să se metamorfozeze în oșteni? Sunt ei gata de luptă, adică de abnegație și de renunțare totală la prejudecățile și comoditățile burgheze?

Nicolae Bogdan

Procesul petelor de sânge

200 de martori. Peste 30 apărători. Incidentele apărărei

Aspecte

Curg pe străzile Iașului bătrân răurile calde ale verii. Curg lin, învăluitor, ca și farmecul insinuant, ca și tristețea care-și despletește mrejele și-și plânge cântecul. Iașul... o mândrie resemnată, adormită, o noblețǎ apusă, refugiată sub pădurile mănăstirilor și bisericilor voivodale, isgonită dincolo de colinele verzi, mângâitoare, purtătoare de vitejești amintiri. Iașul... un oraș sfârșit. Un ritm lent o apatie de hipnotizant, ceva de somnambules, lumea se mișcă încet, treburile se fac tacticos; sgomotele sunt vătuite.

Pălăriile garibaldiene, cravatele romantice, bastoanele sunt permanenta modă a Iașului. Elemente cari cadrează minunat cu o dispoziție sufletească romantică, o închinare spre trecut și o împăcare cu destinul și cu Dumnezeu. Deci nu-i nimic din trepidația orașelor moderne, nimic din spiritul faustic al contimporanilor.

Iașul... o pâlpâire de candelă asupra unui trecut nobil, sbuciumat, eroic.

In acest cadru, procesul, care a stârnit atâta senzație, trece discret neobservat. Gazetele locale strecoară câte o notiță, între reclame ingenioase. La consiliul de războl a început judecarea agresiunii contra d-lui rector Traian Bratu». Atât. Să fie procesul neimportnt nu județ? Poate că asta e maniera Iașului.

Consiliul de războl al Corpului IV Armată este retras în sus, spre capătul Străzii Carol lângă grădina Copou și teiul inspirațiilor eminisciene.

Pe acolo primăvara și-a gătit bijuteriile. E umbră, răcoare și aerul parfumat. Dar toate sunt ca din vis. Păpuși cu mers ușor, soldați de plumb și svon de păsări primadone.

Avocații, cu servietele doldora și gesturi vii, aduc o notă de realitate un aer străin de dincolo, în lumea vieții trepidente. Sunt avocații din Iași, Cernăuți, Tecuci, București și alte orașe moldovene.

Din Iași vin Nellu Ionescu, Ilie Gârneață, N. Buran, Tașcă, etc. Vor mai pleda și decanul P. Pogonat, Ionel Teodoreanu. Din București au venit Alex. Constat și Traian Cotigă.

In sala mică a Consiliului, iau loc avocații, ziariștii, puțin public; afară așteaptă martorii. Urmează iarăși liniște. Liniștea e starea naturală a Iașului.

Pe masa avocaților se întind acum dosarele, codurile, tratatele. Nellu Ionescu, juvenil cu priviri vioaie, inteligent ca un bucureștean, elegant ca un englez și glumeț ca un ieșean stă alături de Ilie Gârneață. Cine îl cunoaște pe Ilie Gârneață nu-l mai uită ușor. E încarnarea moldovianului, a ieșeanului, mai propiu. Inalt, bine legat, frumos ca un Isus, cu pălăria mare și costumul moldovenesc de o rară distincție, bădia Ilie este și un suflet pur, cinstit, logodit cu esențele, dreptatea, înțelepciunea, adevărul. Astăzi pare agitat ca nicionată. Ii sângerează sufletul. N. Bendoru, un oltean, care și-a renegat Gorjul, adoptând Iașul ca patrie sufletească. Păstrează sub ochelarii mari, ceva din iuțimea oltenească. Traian Cotigă, acest exemplar plămădit din luptă, încă din liceu, împlinește cu acelaș elan oficii de avocat, infuzând pledoariei seva tare a multimilor elocvenței vii. S'a așezat lângă Alex. Constant, care ocupă locul extrem din dreapta. Acesta, cu figura rece, priviri sfredelitoare, își așează ordonat hârtiile, legile. Răsfoește atent dosarul și la note sau face subinieri. Iși scurtează acuzații; se interesează de Consiliu, încearcă descifrarea enigmelor. Când nu-și controlează hârtiile sau textele, privirile-i fug pe fereastră, în sus spre cerul ireal, spre libertatea molcoră a Iașilor. A vorbit primul dintre apărători, Sever, sistematic cu bogată documentare juridică.

Procesul începe tot încet, liniștit, pe nesimțite. Fără clopoțel... Așa cum dictează sufletul mare, de sub cenușe... al Iașului.

ALEXANDRU SEVER

Carpen, acesta fiind în vizită cu două zile nainte de agresiune a ei, unde a pansat pe d-na Mănilă la mână. Martorii esențiali, cari alături de rezultatul raportului de analiză lim pezesc chestiunea petei de sânge.

In al doilea rând, susținerea că primii trei acuzați Carpen, Stângă și Zisu ar fi agresorii e întemeiată pe depozițiile contradictorii ale minorilor romantici, Maria Ignat și Mihai Radovici. Prima recunoaște după repetate retractări, pe doi din acuzați; al doilea nu-i recunoaște, dar reține unele elemente de asemănare de ordin vestmintar. Sunt însă doi martori cari declară răspicat că nu aceștia sunt agresorii, că nu-i recunoaște; victima, rectorul Bratu și portarul universității, Gr. Vicol, ambii acești martori lipsesc.

Insfârșit, se pretinde că agresiunea n'ar avea un mobil: nemulțumirea personală a unora din acuzați împotriva rectorului. Relații importante în această privință dau profesorii lor, între cari în special, d. pro. P. Dragomirescu, la Paris actualmente. Ii putem lipsi de o apărare dreaptă și completă într'un asemenea proces vinovat, cu truda, din prezumții foarte îndoelnice? Nu, domnilor magistrați militari. Dar nici în drept, nu este posibilă soluția cerută de d. comsar regal.

Conf. art. 150 noul c. pen. victima poate fi ascultată cu martori, dacă nu s'a constituit parte civilă. Este cazul d-lui retor Bratu. Se spune că declarația scrisă e lămuritoare. Nu, pentru că apărarea înțelege să extindă câmpul depoziției d-lui Bratu. Suntem siguri că, întrebat dacă-i crede capabili pe acuzați de o asemenea oribilă faptă, rectorul lor va răspunde cu hotărâre negativ. Ce voiți atunci un mai categoric certificat? La acest martor, pe care l-am propus și noi în primul loc, nu putem renunța și în deosebi aceea de sub punctul 15. (Col Homoriceanu).

Ținem să se știe că n'am dorit amânarea procesului, ci o judecare cât mai rapidă, însă în condițiunile prevăzute de lege.

In rezumat: nu renunțăm la nici unul din martorii noștri absenți și ne însușim martorii acuzării.

TRAIAN COTIGA

Ziua I-a

IAȘI 15. — Azi a început la consiliul de războiu din localitate judecarea procesului celor șase studenți acuzați de atentat contra d-lui prof. Traian Bratu. Acuzații: Dumitru Carpen, Ilie Stângă și Vasile Zisu toți studenți la drept sunt trimiși în judecată pentru asociație contra liniștei publice, fapt prevăzut și pedepsit de art. 315 c. p. și tentativa de crimă prevăzută și pedepsită de art. 96—97 combinat cu art. 464 c. p.; iar studentul I. Stângă și pentru port ilegal de armă.

Acuzații: N. Zguroiu președintele studenților din Iași, Pamfil Buburuzon și Gh. Gheorghiță toți trei studenți sunt trimiși în judecată pentru faptul de asociație contra liniștei publice, prevăzut și pedepsit de art. 315 c. p. și complicitate la tentativă de crimă.

Ședința se deschide la ora 9 a. m., consiliul de judecată fiind format din d-nii colonel Traian Cocorăcu, președinte, maiori Mircea I. și D. Codreanu, căpitani; D. Raiciu și Ion Grigoriu ca membri.

Pe banca apărării se găsesc d-nii avocații: Ilie Gârneață, Nellu Ionescu, Traian Cotigă, Alexandru Constant, N. Beuran, Ion Crângaru, Teodor Todcs?, Ion Țurcanu, I. Tașcă, I. Popovici, Berejan, ș. a.

Sunt introduși acuzații, cărora li se face apelul.

Grefierul citește ordinul de dare în judecată semnat de d. general Atanasescu comand. corpului IV armată.

Se face apoi apelul martorilor acuzării și apărării. Din cei peste 200 martori, sunt prezenți 120. Intre cei 80 absenți fiind victima Traian Bratu ce se găsește la Berlin apoi d. prof. Petre Dragomirescu plecat la Paris, deasemenea Grigore Vicol servitorul rectoratului și Maria și Victor Brătuleanu din com. Ceireni-Iași, martori principali și ai acuzării și ai apărării.

Printre martorii prezenți se găsesc d-nii prof. Traian Brăileanu, C. Șumuleanu, preot Cristescu, Gâzdaru, G. Pascu, ș. a., deasemenea sunt prezenți ca martori foarte mulți studenți, colegi sau prieteni de ai acuzaților.

După apelul martorilor se dă cuvântul d-lui comisar Regal.

INCIDENTE RIDICATE DE APARARE

COM. REGAL. Consider procesul în stare de judecată. Intre martorii lipsă sunt mulți localnici, cari pot fi aduși în cursul desbaterilor. In ceeace privește martorul Traian Bratu, care lipsește din țară, i s'a luat declarație la instrucție și cred că lectura ei în instanță va fi suficientă.

ALEXANDRU CONSTANT. Noi vom arăta că procesul nu se poate judeca în situația de acum. Acest proces este eșafodat de prezumții, pe foarte discutabile prezumții. Intreaga construcție se sprijină pe trei coloane, cari, în ordinea importanței sunt: *1) O pată de sânge, găsită pe haina unuia din acuzați; 2) depoziția de identificare a trei dintre acuzați făcută de o pereche îndrăgostită, întâmplător aflată pe strada agresiunii; 3) antecedente, între cari preexistența unui conflict între rectorul Bratu și acuzatul Sguroiu.*

Ori, ce se întâmplă? Intre martorii absenți sunt tocmai martorii de calitate. Nu importă că aparțin acuzării sau apărării. Pata de sânge, la analiză a dat rezultate incerte, de loc revelante. Ori din martorii absenți, soții Marioara și Victor Brătuleanu, din provincie explică proveniența acestei pete pe haina lui

Noi vrem să judecăm acest proces; și pe cât se poate cu un ceas mai de vreme. Pentrucă prin obiectul lui este un proces oribil; și cu atât mai oribil cu cât faptul comis împotriva unui profesor universitar este pus în sarcina unor studenți, cari dacă s'ar dovedi a fi făptașii ar dezonora întregul corp academic din care fac parte.

Dar tocmai pentru că acest proces evadează dintr'o simplă încadrare juridică a unui fapt penal divers angajând un proces de opinie publică, el nu poate fi judecat oricum și oricând.

La baza acuzațiilor aduse contra studenților din boxă se găsesc nu numai foarte discutabile prezumții dar și o suspectă grabă de a-i identifica drept vinovați pe aceștia, limitându-se cercetările numai la aceștia.

Acest proces mai are și un aspect. Acela al raporturilor academice dintre profesori și studenți, indiferent de credințele lor politice.

(Continuare în pag. IV-a)

Cei 6 studenți acuzați de atentat în curtea închisorii militare «Copou»

SPORT

Ujpest-Rapid 4-0

Rapid s'a făcut de râs

Footballul bucureștean a atins un record pe care credem că nu l-ar putea egala decât o metropolă cu o populație de 3-4 ori mai numeroasă decât a noastră și cu o bună stare de vremuri normale. In cinci zile am avut patru matchuri internaționale, toate patru anunțate cu surle și tobe, dar mai ales prețăluite pe muche de speculă. Credem că echipele străine au costat mult și suntem dispuși să credem că organizatorii n'au câștigat nimic. Dar mai credem că ar fi mai bine să se renunțe la asemenea turnee pe care nu le pot urmări decât cei cu punga doldora. Și dacă Leicester-City avea un punct de atracție în ineditul pe care-l va prezenta totdeauna pentru noi o echipă britanică, nu vedem în schimb rostul venirii lui Ujpest la București. Nu suntem oare sătui de footballul unguresc de dincolo și de dincoace de Tisa?

Insfârșit. Ujpest a jucat Sâmbătă cu Victoria din Cluj, care a smuls un rezultat mai mult decât onorabil. Victimă sigură pentru cei mai mulți, Victoria a răsturnat toate calculele și după o repriză într'adevăr slabă, și-a revenit și a ținut în șah teamul unguresc, pe care, în frumoase momente de elan tineresc, l-a depășit de câteva ori. Rezultatul nul (2—2), obținut numai cu tineri născuți și crescuți în pepiniera dela Cluj pune într'o lumină frumoasă sforțările depuse de conducători. Atât jucătorii cât și conducătorii Victoriei merită felicitări.

Nu acelaș lucru îl putem spune despre partida țigănească reușită de F. C. Rapid în compania egalilor Victoriei. Dealtfel scorul de 4—0 ne scutește de orice tentativă de a descrie jocul. Mărturisesc cinstit că de multe ori mi-a venit ieri să plec din tribune de rușine că Rapid «reprezentantul în acel moment al footballului românesc» se bâlbâia idiot în fața unei echipe maghiare nu de mâna întâi. După rezultatele minunale obținute în ultimele două săptămâni cu echipe străine de Venus, Victoria și Ripensia, rușinea Rapidului ne cade foarte greu. Ne obișnuisem să fim sau egali, sau superiori străinilor.

Rapidul ne-a făcut de râs. Nici o mirare. Această echipă rușine, care a costat milioane grele din banul public, nu putea decât să ne dea de rușine. Și banii ăștia românești s'au transformat în atâția străini.. Dar ce să mai spunem noi acum! Nerușinarea aceasta o cunoaște toată lumea.

Putem însă dovedi astăzi că gloabele unguresti ale Rapidului sunt într'adevăr gloabe. Ați văzut ce frumos joacă Ujpest? Ei bine, așa juca și Auer pe când era footballist. Dar când a început să joace așa cum joacă acum, Ujpest l-a dat afară ca să-l cumpere un oarecare Fulga, transformat rapid din fante în mare sportiv, și să-l bage insolent pe gâtul spectatorilor. Acelaș lucru cu Baratky, Rafinsky, etc.

Publicul a huiduit copios și susținut pe globanii dela Rapid. Dar Fulga și compania, pitiți pe undeva, pe sub tribunele Venusului, știau că toate acele huiduieli și fluerături li se adresează mai degrabă lor, decât sărmanilor decrepiți siliți să joace mingea la o vârstă la care le-ar sta mai bine cu tichie pe chelie și înfășurați în tartane contra reumatismelor.

Publicul i-a huiduit. I-a înjurat. Acesta este adevărul de suprafață. In fond, jucătorii și conducătorii Rapidului s'au înjurat singuri. Să le fie de bine și la mulți ani!

Virgil Popescu

Campionatul Diviziei A

La Timișoara. Venus a terminat la egalitate cu Ripensia

Deși handicapat de teren și de toate condițiile vitrege în care o echipă din capitală e silită să joace în provincie, Venus câștigând un punct în matchul cu Ripensia se poate felicita de performanță, căci titlul de campion nu-i mai poate scăpa.

Jocul a început într'un tempo extrem. Venus după câteva momente de nesiguranță își organizează acțiunile și practică un football de toată frumusețea.

Scorul îl deschide Venus prin Sfera, care bătând o lovitură de pedeapsă dela 25 de metri trimite drept în plasă.

In repriza doua, Dobay aduce egalarea cu concursul lui Albu. Un shot al extremei timișorene se lovește de venusist și mingea ricoșează în plasă.

Matchul se termină cu scorul de 1—1, la pauză 1—0 pentru Venus.

S'a practicat un joc frumos. Inaintările ambelor echipe s'au dovedit însă foarte puțin eficace.

Au asistat 4000 de spectatori.

A arbitrat d. Tică Iliescu.

JUVENTUS — GLORIA 3-0 (2-0)

Pe teren propriu, Gloria a suferit o nouă înfrângere, deastădată dela Juventus.

Nu putem găsi o explicație slabelor, lamentabilelor rezultate pe care această echipă românească dela granița de Vest le-a obținut în primăvară față de galopul luat în toamnă. E păcat, căci e în pericol să fie retrogradată.

Jocul, în prima repriză a decurs în categorica notă de superioritate a bucureștenilor, care au înscris trei puncte prin: Korony, min. 14, Vajda min. 22 și Vulcănescu în min. 41.

După pauză Gloria domină fără însă a putea înscrie.

Au asistat 2000 spectatori.

C. A. O. — UNIREA TRICOLORUL 4-2 (3-1)

Cu o echipă în care au jucat cinci juniori, învinsă la o diferență de două puncte, marcând și ea două, Unirea Tricolor a obținut un rezultat meritoriu la Oradea. A fost învinsă cu 4—2 (3—1).

Punctele pentru învingători le-a marcat: Goecze (min. 11), Bodola dintr'o lovitură liberă (min. 18), Cociș (min. 45) și Covaci (min. 53). Iar pentru Unirea cele două puncte au fost înscrise de Iordoche în min. 30 și 61.

Atletism

Viforul Dacia a câștigat cupa „Iconomu"

In regia «Ligii Muntenia» s'a disputat Sâmbătă și Duminică pe terenul din Ștefan cel Mare concursul atletic dotat cu trofeul «Iconomu». Deținătoarea cupei, Viforul Dacia, a reușit și de data aceasta să-și păstreze trofeul.

Din rezultatele obținute merită relevate cursa de 1000 m. a lui Lăpușan și cursa de 300 m. a atletului Lazăr.

REZULTATE TEHNICE

100 m. plat. 1. Lt. Stroici (VD) 10"6 hand. 12 m.; 2. Dermeng (Gr.) 10"7 hand. 12 m.

Ștafeta 4x100 Vif. Dacia A., Viforul Dacia B.

GREUTATE: 1. Babeș (Vult.) 12,24 hand, 1 m.; 2. Mathias (V) 12.10 schratch.

1000 m.: 1. Popescu (Gr.) 100 m. hand., Topală (St. R.) 70 m. hand. Lăpușan (schratch) a realizat 2'40".

INALȚIME: Roth (VD) 1,70 m. hand. 20 m.; Calistrat (VD) 1,65 hand. 10 cm.

DISC: 1. Marinescu C. (Vult.) 36,99 hand. 10 m.; 2. Lt. Stroici (VD) 36,40 hand. 10 m.

LUNGIME: 1. Stoica (VD) 6,92 m. hand. 1,50 m.; 2. Marinescu (Vul.) 5,85 hand. 1,50 m.

300 m.: Lazăr (VD) 38" schracht; Necula (VD) 38".5 schratch.

3000 m.: Popescu 9,30 150 m. hand.; Olteanu 9,41 150 m. hand.

PRAJINA: Seifert 3,60 m. han. Pavel P. (Gr.) 3.50 1 m. hand.

Clasamentul general pe echipe:

VIFORUL DACIA 38 pct.

GRANICERUL 28 pct.

VULTURAȘUL 23 pct.

Campionatele regionale dela Brașov

Liga de atletism Țara Bârsei a organizat eri la Brașov, în colaborare cu secția de educație fizică a Municipiului, campionatele regionale de atletism pentru juniori.

Concursurile s'au bucurat de un deosebit succes, bătându-se mai multe recorduri regionale. S'a remarcat cu deosebire Asociația sportivă Astra ai cărei atleți juniori, români, ocupă majoritatea performanțelor zilei.

Rezultatele technice:

100 metri plat: 1) Paveliu (Astra) 12 sec., timp realizat alergând contra unui puternic vânt.

300 metri plat: 1) Constantin Dumitru (IAR) a stabilit un nou record regional pe această distanță cu timpul de 39 sec. 9 10, dovedindu-se un atlet de mare viitor.

1000 metri: 1) Szabo (Colping) 2 min. 56 sec. un nou record regional; 2) Constantin Dumitru (IAR) 2 minute 58 sec.

Săritura înălțime cu elan: 1) Paveliu (Astra) 1.68 metri, reușind cea mai bună performanță din acest an chiar pentru seniori. Nou record. Vechiul record era deținut din 1931 cu 1.67 metri.

Săritura în lungime: 1) Demeni (Colping) 5.54 metri; 2) Vogl și 3) Munteanu (Astra).

Aruncarea greutății: 1) Sekes (SSG) 12.29 metri, 2) Grandpierre și 3) Minoritz (Astra).

Aruncarea discului: 1) Buta (Colping) 34.56 metri; 2) Săvulescu (Astra) și 3) Szabo.

Aruncarea discului: 1) Munteanu (Astra) 42.26 metri.

Săritura cu prăjina: 1) Stavros (Astra) 2.80 metri.

Ștafeta 4x100 metri: a fost câștigată de echipa clubului Colping.

Cel mai bun timp a fost realizat de echipa Asociației Astra, care, descalificată, a alergat în afară de concurs; 50 sec.

Carnet

La Arad, spre surprinderea multora, Juventus s'a distrat pe seama Gloriei marcând în poarta lui Thelmer trei „boabe". Toată lauda juventusului care a dat dovada că, în ciuda a atâtea și atâtea lipsuri în echipă, știe să joace un match decisiv.

*

La Ploești, Victoria din Cluj a fost învinsă eri, în match amical, de Tricolor C. F. P. V. cu 5-0 (2-0).

Dela clujeni a lipsit numai Felecan.

Rușinoasă exibiție după bunul rezultat de Sâmbătă împotriva Ujpestului.

*

La Timișoara, Chinezul a terminat la egalitate partida amicală cu U. D. R., 2-2 (1-0).

*

Eri s'a alergat cursa ciclistă București — Oltenița — București, la care au participat 37 concurenți. S'au clasat: 1. Gociman Iulian (Pr. Nicolae); 2. Hrenciuc D. (P. N.), 3. Bucur Teordeam (Mociornița).

*

Pe echipe s'a clasat I Princ. Nicolae, care a câștigat Cupa Mociornița.

*

Matchul internațional, România-Belgia va fi arbitrat de ungurul R. Hertzka.

Leicester City învinsă la Budapesta

Jucând eri la Budapesta, echipa britanică Leicester City care a cedat la București săptămâna trecută lui Venus și Ripensia a fost învinsă de Hungaria cu 4—3 (1—0).

Englezii au jucat mai bine ca la București și se pare că înaintarea lor n'a mai suferit de sterilitatea arătată în Capitala noastră.

*

Continuându-și turneul prin Germania, echipa engleză Brentford, a terminat la egalitate matchul jucat eri la Nuremberg cu F. C. Nurnberg, cu scorul de 2—2.

*

In prima zi de joc pentru Cupa Davis între Belgia și Elveția, rezultatul este 1—1 victorii.

Matchul se joacă la Bruxelles. Azi are loc partida de dublu.

Rugby

Rezultatele technice

T C R — Viforul Dacia 23-6 (12-0).
P T T — R C 13 16-3 (8-0).
Sp. St. — R C B 51-3 (24-3).
C F R — St. Rom. 11-6 (6-0).

Onoare

Viforul Dacia-A. S. C. A. M. 2-1 (2-0)

Răsturnând toate pronosticurile și pe teren străin — arena de proastă reputație sportivă Belvedere — tânăra echipă a Viforului Dacia a ... cu 2-1 (2-0) de formația ASCAM.

Viforiștii au jucat cu însuflețirea așteptată atât de conducători cât și de suporteri pentru a dovedi cât de nedreaptă e situația ce-o au în clasament.

Luând matchul dela început pe cont propriu Viforul deschide scorul prin Predescu dintr'o pasă a lui Cârciog, pentru a-l urca scurt timp după aceia printr'o bombă formidabilă a extremului stâng G. Răduțescu. Până la sfârșit Viforiștii mai ratează câteva ocazii clare permițând însă cu suficientă dificultate ca de ... să-și ... veze onoarea. Deși toată echipa Viforului a dat complectă satisfacție am putea totuși remarca pe Caisra — poate cel mai bun de pe teren, Predescu și Iancu. Arbitrajul d-lui Omele, cinstit.

Reprezentațiile Operei Române din Cluj, la Brașov

BRAȘOV, 16. — Opera Română din Cluj va sosi în turneu oficial la Brașov, dând două reprezentații Marți și Miercuri (18—19 Mai) în sala teatrului Astra, orele 9 seara.

Se va juca Marți „M-me Buterfly", operă în 3 acte de Giacomo Pucini, cu concursul primadonei Pia Igy și cu următoarea distribuție: Cio-Cio-San (d-na Pia Igy); Zu-Zu-ki (d-ra F. Pitei - Georgescu); Pinkerton (d. Traian Nicolau); Sarples (Iarolzky); Gora (T. Moarcăș); Bonzo (N. Robescu); Inmadori (Znamirowsky); comis imperial (Tr. Miclea); M-me Pinkerton (d-na Solovieva); copilul (mica Nutzi Vamașescu.

Miercuri se va cânta „Carmen" operă în 4 acte de Bizet, în rolul titular apărând mezzo-soprana F. Pitei - Georgescu, iar în celelalte roluri d-nii G. Znamirovsky (Don Jose); G. Simionescu (Escamilo), etc.

Direcțiunea muzicală o va deține d. Jean Bobescu.

Dela colegiul general farmaceutic

Comitetul executiv central al colegiului general farmaceutic a fixat, conform regulamentului colegiului, adunarea generală în zilele de Sâmbătă 22 și Duminecă 23 Mai a. c., în București, cu următoarea ordine de zi.

Sâmbătă, 22 Mai ora 5 p. m.: Cuvântarea președintelui, darea de seamă a secretarului general, darea de seamă a casierului și discuțiuni asupra diverselor regulamente.

*

Duminică 23 Mai, ora 10 a. m. Cotizațiile, Casa de pensiuni și a-Cotizațiile, Casa de pensiuni, salarizări și ajutoare; farmacia rurală și impozitele și diferite chestiuni profesionale.

Ședințele ținându-se Sâmbătă d. m. și Duminecă dimineață, farmaciștii beneficiază de 75 la sută reducere pe c. f. r.

Intrunirea cercului măcelarilor angrosiști

Cum se motivează scumpirea cărnii — Moțiunea votată

Eri dimineață a avut loc la Camera de Comerț și industrie din București întrunirea comercianților engrosiști, de carne.

Au luat parte delegați ai breslasilor din toată țara.

D. ROMULUS COSTEA, președintele Cercului engrosiștilor de carne din București, un ardelean de sănătoasă acțiune românească, deschide ședința, în aplauzele asistenței.

In primul rând, d. Romulus Costea rostește frumoase cuvinte pentru M. S. Regele Carol II, apoi pentru M. S. Regina Maria care, fiind suferindă, se trimite o telegramă cu urări de însănătoșire.

DECE ESTE SCUMPĂ CARNEA

Trecând la chestiunea ordinei de zi, d. Costea, recunoaște că prețul cărnii este ridicat, dar motivează aceasta prin aceea că, primăvara toate prețurile se ridică, din motive independente de activitatea engrosiștilor măcelari

In primul rând, crescătorii de vite își țin animalele pentru munca câmpului, transportul pe c. f. r. care în ultimul timp s'a ridicat cu 45 la sută, apoi taxele fiscale excesive, exportul de vite care primăvara atinge o cifră ridicată.

In concluzie, d. Costea cere: degrevarea fiscală, regim preferențial pentru transporturile pe c. f. r. și încurajarea crescătorilor de vite.

D. TUDORICA VOICULESCU, justifică, de asemeni scumpirea cărnei prin: tendința generală de urcare a prețurilor și în timpul primăvrii și prin intensificarea exportului de vite. Cere deci, să se oprească exportul de vite și să se suprime prima de 800 de lei care se acordă pentru fiecare cap de vită exportat.

D. ȘTEFAN IONESCU, vice-președinte, spune: exportatorii de vite, în majoritate străini de neam, ne iau pâinea dela gură, scumpind în acelaș timp carnea, alimentul de primă necesitate.

Să ni se dea nouă, exportul de carne și vite și vom eftini carnea la 20 lei kgr., câștigându-se pierderea dela vânzarea internă, la export! Să nu se uite, că la fiecare cap de vită exportat se poate câștiga 10—15 mii lei.

Transportul pe c. f. r. pentru vitele destinate exportului, se bucură de un tarif preferențial.

Să se dea deci, exportul de vite cercului măcelarilor engrosiști, nu străinilor.

D. LACHE ATANASIU vice-președintele cercului Brăila arată că breasla măcelarilor nu poate fi învinuită de speculă. Ea face toate sacrificiile pentru a da consumatorilor o carne bună și ieftină. Noi trebuie să lăsăm copiilor noștri o moralitate desăvârșită.

D. avocat PAPAIANOPOL, secretarul general al cercului, demonstrează prin date precise că scumpirea cărnii nu este din cauza măcelarilor, — arătând taxele ce se aplică de către, abator, finanțe, comună, etc. pentru fiecare cap de vită tăiată.

MOȚIUNEA VOTATĂ

D. președinte COSTEA propune și se votează următoarea moțiune:

Comercianții engrosiști de carne din întreaga țară, întruniți la București în congres general, protestează cu energie împotriva acuzațiunilor ce ni se aduc, că datorită unei specule nesancționate, prețul cărnei este azi, atât de ridicat.

Cerem guvernului și tuturor celor în drept de a ne da tot concursul, ca printr'o conlucrare armonică, să putem realiza cât mai curând posibil, o scădere a prețurilor cărnei o degrevare fiscală reală un regim preferențial de export pentru comercianții engrosiști de carne, o reducere a taxelor, tarifare de transport pe c. f. r. și posibilitatea valorificării, cu concursul autorităților, a subproduselor de abator.

Congresiștii merg apoi în corpore până la biserica Sf. Spiridon, unde se sfințește drapelul cercului.

A urmat un banchet la restaurantul «Luzana», unde d. Mociorniță, nașul drapelului, spune cuvinte de o frumoasă ținută românească.

G. P.

Rezultatul alegerilor din com. Bivolari - Iași

IAȘI, 16. — Eri au avut loc alegerile pentru complectarea consiliului comunal din Bivolari.

Din 901 votanți au luat lista liberală 493 voturi.

Țărăniștii 107.

Georgiștii 46.

CUZIȘTII 248.

Au obținut liberalii 3 mandate și Cuziștii 2.

O șezătoare a scriitorilor români la Brașov

Pentru a face cunoscute publicului brașovean ultimele producții literare și pentru a creia legături între acest oraș de autentică simțire românească și reprezentanții de astăzi ai scrisului autohton, Societatea Scriitorilor Români (S. S. R.) va organiza în ziua de 31 Mai o șezătoare literară în aula mare dela liceul «Șaguna».

Dela București vor veni printre alții poetul George Gregorian și prof. universitar Herescu.

La Brașov vor fi prezentați publicului de d. Emil Cioran sau prof. Oct. Suluțiu.

Actualități bucovinene

Pașalâcul d-lui prefect de Suceava. Satrapul școlar Manasterski dat în judecată de învățători. Activitatea culturală a "Conservatorului de muzică și artă dramatică" și-a Atelierelor c. f. r. din Cernăuți

CERNAUȚI, 15. — Nu știm dacă în toată România mai există un prefect de calibrul umoristic al unui oarecare domn Cojocariu, unsnu înțelegem prin ce minune! — pașă peste județul Suceava. Respectivul domn, descins, par'că, direct din comediile lui L. Caragiale, ne-ar amuza dacă misterioasa natură nu l'ar fi înzestrat și cu niște foarte sadice apetituri, cari șicanează întregul județ al Sucevii. Acum, ne dăm seama că d. Cojocariu și a pierdut de mult obrazul și că nu-l mai jenează aprecierile presei. Dar credem că, totuși, e bine să-i însemnăm aici numele. Nu strică. Nu strică să se știe că prefectul Cojocariu deține recordul mitocăniei politice și, mai ales, că datorită d-sale sute de tineri au ieșit schilodiți din închisorile pașalâcului cojocărean.

Poate că aceste șiruri îl vor cuminți măcar întrucâtva pe berbecarul domn Cojocariu și că nu va mai teroriza un județ întreg, care, altădată a fost leagănul românismului bucovinean.

Satrapul școlar Manasterski

Primim numeroase scrisori de mulțumire dela învățătorii din județul Cernăuți în legătură cu corespondența noastră referitoare la situația dela inspectoratul școlar din capitala Bucovinei. In una din ele, ni se comunică faptul că învățătorimea a început să riposteze la năbădăile antiromânești ale revizorului Mânăstireanu (alias Manasterski), care terorizează corpul didactic primar când acesta înțelege să-și afirme mai accentuat sentimentele românești. Deocamdată, doi distinși învățători, d-nii Pompeiu Atanasiu și Constantin Iacob, l'au acționat pe satrap în judecată pentru reținerea abuzivă a salariului. Răfuiala cea mare cu revizorul Manasterski — un fenomen de mediocritate pedagogică și culturală! — se va da în adunarea asociației învățătorilor bucovineni.

E o reghiobie ca o strânsură de mediocritate să terorizeze o învățătorime patriotică, bine pregătită și activă, care numără în rândurile ei, elementele de prim ordin, ca: Teofil Lianu, Cicerone Mucenic, Pompeiu Atanasiu, Constantin Iacob, etc.!

Il rugăm pe d. ministru Ion I. Nistor să intervină cu întreaga autoritate a d-sale pentru a stăvili haosul dela inspectoratul școlar din Cernăuți. Aceasta cu atât mai mult cu cât d-sa reprezintă și culturalitatea oficială a Bucovinei.

VIAȚA CULTURALĂ LA CERNAUȚI

Deși spre vară, viața culturală din Cernăuți își continuă ritmul. Se remarcă îndeosebi activitatea «Conservatorului de muzică și artă dramatică», pe care-l conduce compozitorul și profesorul G. Onciul. Cvartetul de coarde alcătuit din profesorii Liviu Rusu, I. Megasiuc, Stoia și Peinelt, a dat o serie de audiții foarte apreciate prin diferite orașe bucovinene. Unul dintre executanți, violonistul I. Megasiuc, un element foarte valoros, se va retrage, însă, în curând, din cvartet, căci pleacă la Viena pentru a-și desăvârși studiile muzicale.

Tot la Cernăuți, activează cu un frumos succes și secția culturală a atelierelor c. f. r. de sub conducerea d-lor ingineri Gogan și Schally.

Pentru vară, se anunță o bogată activitate culturală la sate — o frumoasă tradiție a societăților studențești din Cernăuți.

Ii rugăm pe conducătorii diferitelor societăți culturale să ne trimită pe adresa ziarului nostru dări de seamă scurte asupra activității lor. Noi le vom publica pe măsură ce le vom primi.

M. Streinul

Procesul petelor de sânge

(Continuare din pag. 3-a)

Iată de ce prezența d-lui rector Bratu și a celorlalți profesori este absolut necesare.

Audierea tuturor martorilor — și mai ales a celor mai principali — ne dă nouă putința unei apărări complete; aduce date esențiale datorită cărora dv. veți putea să dați un verdict având mintea luminată și conștința împăcată.

In concluzie vă rog a dispune amânarea procesului.

ILIE GARNEAȚĂ: Acest proces, care aduce față în față studențimea, prin conducătorii săi, cu profesorii, nu se poate judeca decât cu multă atenție și complet. Acuzații, șase dintre cei mai buni studenți ai Iașului, sunt nevinovați. O parcurgere repede a dosarului îți formează această impresie. Deși stau închiși de aproape trei luni, deși o amânare ar putea să le prelungească detențiunea, noi, cari avem deci tot interesul să grăbim judecarea, nu ne putem lipsi de mărturia prof. Tr. Bratu, a prof. P. Dragomirescu și a celorlalți domni profesori, cari lipsesc dela proces și unii din țară.

Depoziția scrisă a d-lui Bratu, luată la instrucție, dacă lămurește un aspect al procesului, tace asupra altuia, pe care-l vom lumina cu depoziția orală a domniei-sale. Iată pentru ce cred că procesul nu se poate judeca acum.

N. BEURAN: Prezența d-lui Tr. Bratu la proces este necesară, ci fiind și martorul acuzaților, indicat în locul de frunte al listei lor de martori. Observați listele și veți găsi, la fiecare acuzat, în primul loc martorul Tr. Bratu. E martor capital, deci nu ne putem lipsi de d-sa.

Acuzarea se bizue pe o bănuială, aceea că tot ce este violență provine din lagărul studențimii și pe o depoziție foarte vagă a d-șoarei Maria Ignat, contrazisă de partenerul ei, tânărul Mihai Radovici.

Vrem prezența d-lui Bratu să vedem dacă recunoaște în acuzați pe agresori. Nu este capital acest lucru?

Deasemeni cerem prezența martorilor Brătuleanu, la cari a fost în vizită Carpen, în ajun, și cari explică proveniența petei de sânge. Intr'adevăr, în ziua de 27 Februarie, Carpen a fost musafirul soților Brătuleanu, la Cetireni (Bălți). In ziua aceea d-na Brătuleanu s'a tăiat la mână și a fost pansată de Carpen. Curioasă coincidență, dar nedesmințită. S'au lămurit la instrucție, cu lux și intinse cercetări, aceste lucruri. Nu există îndoială asupra lor. Acești martori nu trebue să lipsească dela proces.

Altă categorie de martori ce lipsesc și sunt de mare importanță, sunt profesorii. Prin d-nii profesori vrem să se cunoască antecedentele și moralitatea acuzaților, lucru pe care numai d-lor îl pot face. Nici de acești martori, absenți acum, nu ne putem dispensa.

Intervenția comisarului regal și precizările apărărei

COMISARUL REGAL: *D. Bratu are o depoziție scrisă, care este suficientă. Soții Brătuleanu vor fi aduși imediat cu mandat. La fel martorul Vicol. Cer judecarea procesului. In caz că nu admiteți concluziile mele în întregime vă rog în subsidiar să uniți incidentul cu fondul.*

D. PREȘEDINTE *cere să se citească depoziția d-lui Bratu spre a se vedea dacă este completă.*

COMISARUL REGAL: *Se va ceti în cursul desbaterilor.*

NELLU IONESCU (Iași): Dispozițiunile C. J. M. și anume disp. art. 120 C. J. M., sunt completate acolo unde lipsesc, prin prevederile codului de procedură penală, așa cum arată art. 672 c. pr. pen.

Lipsesc 78 martori din cei vre-o 200. Acești martori nu sunt de mâna a doua. Sunt martori indispensabili procesului. Cum trebue procedat? Legea prevede amenda și emiterea mandatelor, deci implică judecarea la un alt termen. Este adevărat că într'un proces cu mulți martori, se poate păși la judecare, chiar în lipsa unor martori, însă numai dacă părțile renunță în prealabil la ei. Ce se întâmplă atunci când apărarea nu renunță la martorii săi și demonstrează că acești martori sunt esențiali în soluționarea procesului. Nu se judecă procesul, decât când sunt aduși, deci se amână.

Sub art. 120 C. J. M. sunt câteva jurisprudențe, din cari reiese cu prisosință cum au înțeles instanțele militare cuprinsul acestui articol. (Citește două deciziuni).

Nu ni s'ar putea imputa că urmărim tergiversarea procesului. Au arătat colegii mei motivele, cari pledează pentru o judecare cât mai grabnică. Mai adaog că suntem la primul termen și nu ni se poate lua dreptul unei întregi apărări.

In acest proces este o acuzațiune neîntemeiată. Nu ne putem baza pe spusele a doi tineri cari tocmai făceau dragoste când d. Bratu a fost atacat. Noi vrem să dovedim că, în timpul când a fost atacat d. Bratu, acuzații se găsiau în altă parte, au se puteau găsi decât în altă parte.

Acești acuzați sunt conducătorii studențimii române și fii spirituali ai profesorilor. Un gest ca acela pentru care sunt purtați aci, ar fi indignat întreaga studențime, pe care ei o conduc. E absurdă învinovățirea lor, mandatari ai studențimii creștine. Cerem să se facă dreptate: nu puteți condamna pe prezumții.

Dați-ne posibilitatea să arătăm cine sunt în societate acuzații, cum și-au petrecut timpul.

Iată considerații pentru cari procesul nu se poate judeca.

HOTARARILE CONSILIULUI

Consiliul intră în deliberare. După 15 minute, Consiliul revine și președintele citește următoarea hotărâre:

Asupra incidentului de amânare, ridicat de apărare, Consiliul în unanimitate, hotărăște:

Unește incidentul cu fondul și pășește la judecarea procesului.

ALEX. CONSTANT. Rog pe d. Președinte să dispună înserarea în procesul verbal al ședinței a declarației noastre că nu renunțăm la nici un martor și ne însușim martorii absenți ai acuzării.

PREȘEDINTELE. Se va trece în Procesul-verbal. Ședința se suspendă pentru 10 minute. La redeschidere, d. grefier Tăutu citește ordonanța definitivă.

După cetirea ordonanței d. dr. Nellu Ionescu cere d-lui Președinte să suspende judecata până Luni dimineața, în care timp apărarea să poată lua contact cu acuzații.

Ședința se suspendă, în continuare, până Luni, la orele 8 dimineața.

NICOLAE DEICA

Principiul naţionalităţii etnice

(Continuare din pag. 3-a)

treprindere, dar una singură cu capital evreesc, sau cu capital unguresc, sau cu capital săsesc în care să se respecte pentru Români, măcar cota de 20% pe care am vrea noi s'o acordăm minoritarilor, (aplauze prelungite).

Vă, rog să credeţi că cele ce vi le spune de aci un om cu puţină pricepere pe care o are ca economist teoretician şi cu puţina cunoştinţă pe care o are despre structura reală a acestei ţări, provin şi din dorinţa de a vă face o mărturisire, care are să vă surprindă:

NU ESTE AŞA DE GREA PROBLEMA ROMANIZARII IN ROMANIA

Şi spune d-sa — «Este destul ca Statul şi Banca Naţională să fie românizate, pentru ca viaţa naţională să fie românească, (aplauze prelungite şi îndelung rezetate).

Intrebaţi pe domnii dintr'o anumită presă de anume încercări ce am făcut de a pune punctul de vedere românesc ca interes suprem al statului şi de a pune bonul Băncii Naţionale deasupra unor interese de inferioară valoare şi de tarobă.

Nu ar fi cazul ca să intrăm în planuri technice de detaliu. Am schiţat odată lucrurile acestea ele sunt cunoscute, a luat cunoştinţă de ele şi d. preşedinte profesor Gheorghiu, de concluziile şi ideile arătate de AGIR, când am schiţat un plan întreg de acţiune.

In această privinţă, ca să pornească ca o acţiune serioasă, făcută de intelectuali, acţiunea noastră trebuie să fie o bună bază de studiu şi de recunoaşterea calităţilor obiective.

Termină cu rugămintea ca fiecare să dea concursul necesar pentru stabilirea planului de acţiune «care trebue să pornească dela utilizarea statului şi a Băncii Naţionale» pentru împlinirea acelui punct de program «care-l porunceşte conştiinţa noastră, însăşi tratatele de pace şi ni-l poruncesc mai ales strămoşii noştrii de 18 veacuri cari zadarnic au aşteptat clipa de astăzi» (aplauze prelungite şi îndelung repetate, strigăte de bravo; ovaţiuni; vii aplauze.

combinat al statului şi al Băncii Naţionale.

3. Revizuirea tuturor împământenirilor, atât acelor privitoare la străinii ce s'au stabilit în ţară după data armistiţiului şi a păcii generale, cât şi a celor dobândite prin optare, în legătură cu tratatele de pace dela Saint-Germain şi Versailles.

4. Revizuirea tuturor diplomelor şi a echivalărilor care au servit de bază aprobărilor de liberă practică date după data armistiţiului şi a păcii generale.

5. Crearea unui oficiu al muncii intelectuale, care să se ocupe atât cu problemele de orientare şi pregătire profesională, cât şi cu cele de îndrumare, ajutorare şi plasare.

6. Congresul dă împuternicire deplină Consiliului Confederaţiei să urmărească pe toate căile, aducerea la îndeplinire a acestor deziderate.

Alte cuvântări

D. POPESCU BUZAU susţine referatul „Oficiul muncii intelectuale".

D. av. SLATINEANU, preşedintele asoc. avocaţilor români creştini, arată numărul mare de avocaţi străini din serviciul statului şi al comunei.

Românizarea barourilor a determinat această mişcare a breslelor profesionale, cari se văd ameninţate de infiltrarea străinilor în sânul lor. Noi nu mai putem da îndărăt, axioma barourilor şi a tuturor breslelor trebuind să fie: românizarea integrală.

D. ŞTEFANESCU, din partea asoc. generale a chimiştilor, d. col. A. Scurtu din partea asoc. farmaciştilor, d. Andrei Ionescu, din partea A. G. I. R.-ului, citesc referatele asociaţiunilor respective, toate unitare în a cere adoptarea principiului romanizării profesiunilor, denunţând în acelaş timp alarmanta situaţie din sânul lor.

D. prof. GHEORGHIU, părăseşte desbaterile pe motivul că unul dintre conferenţiari a depăşit timpul fixat de d-sa pentru susţinerea referatelor.

D. MANOILESCU regretă incidentul şi roagă să nu se dea impresia că preşedintele a părăsit desbaterile pe chestiuni, cari au făcut obiectul congresului.

Desbaterile continuă prezidate de către d. I. Gr. Perieţeanu.

D. dr. TOPA, reprezentantul asociaţiei medicilor. Asupra referatului prezentat de d-sa, ne permitem a-l comenta separat într'un număr apropiat, dat fiind gravitatea celor denunţate în raportul prezentat.

D-nii prof. NICHITA din partea medicilor veterinari, prof. Orăşeanu, Florin Demetrescu şi N. K. Constantinescu aduc salutul asociaţiilor din care fac parte, raliindu-se la problema românizării profesiunilor intelectuale, ce face obiectul congresului.

D. arh. I. D. ENESCU, din partea soc. Arhitecţilor spune: deşi profesiunea de arhitect a fost reglementată printr'o lege, acordându-se numai cetăţenilor români titlul şi formal s'ar părea că nu avem decât din aceştia, în realitate, cu năvala de după răsboiu, a noilor cetăţeni români, corpul arhitecţilor numără azi un impresionant număr de elemente de altă origină.

Aceştia au în mâna lor fabricile de materiale de construcţie, iar în ceace priveşte sistemul arhitectural impus de ei, îl avem privind din avion, de la oarecare înălţime Bucureşti: impresia este aceia a unui cimitir ovreesc.

Mai iau cuvântul d-nii ing. agr. Mândru şi prof. Drăcea din partea asociaţiilor respective, după care la orele 1 jum. desbaterile s'au încheiat.

D. preşedinte I. GR. PERIEŢEANU constatând că toate asociaţiile confederate în C. A. P. I. R. s'au pronunţat categoric pentru românizarea profesiunilor intelectuale, propune următoarea moţiune ce va fi supusă forurilor competente, pentru a se păşi cât mai neîntârziat la realizarea ei.

Moţiune

Profesioniştii intelectuali din întreaga ţară, reuniţi prin asociaţiunile lor în congres general, solicită tuturor factorilor de răspundere ai acestei ţări ca, printr'o străduinţă unitară şi continuă, să asigure înfăptuirea, cât mai grabnică, a următoarelor deziderate:

1. Aplicarea principiului românizării profesiunilor intelectuale şi stabilirea mijloacelor pentru promovarea şi propăşirea elementului etnic-naţional.

2. Românizarea capitalurilor şi în special a capitalului marii finanţe şi a marii industrii prin efortul

Rezultatul alegerilor efectuate Dumineca

Duminică s'au efectuat alegeri comunale în câteva comune din judeţele: Bălţi, Iaşi, Cahul, Sălaj şi Tighina.

Rezultatul este următorul:

In jud. Bălţi s'au făcut alegeri în 18 comune şi au obţinut: partidul naţional-creştin 50 de mandate, guvernul 17, internaţional-ţărăniştii 13 mandate.

In jud. Cahul, în com. Baimaclia: naţional-creştinii 3 mandate, guvernul şi ţărăniştii câte un mandat.

In jud. Tighina, în com. Ementai: guvernul şi naţional-creştinii câte 2 mandate fiecare, iar naţ.-ţăr. 1 mandat.

In jud. Iaşi, în Tg.-Bivolari: guvernul 3 mandate, naţional-creştinii 2 mandate, ţărăniştii nici un mandat.

In jud. Sălaj, în com. Rati, partidul naţional-creştin a cucerit toate cele 5 mandate de consilieri, guvernul a obţinut numai 12 voturi, iar naţ.-ţăr., 5 voturi.

Şedinţa oficiului pentru valorificarea grâului

Declaraţiile d-lui ministru M. Negură

Sâmbătă după amiază s'a ţinut la Uniunea camerilor de agricultură, şedinţa Oficiului central pentru valorificarea grâului. Şedinţa a zost prezidată de d. Mihail Negură ministrul cooperaţiei.

Au luat parte d-nii: C. Sescioreanu, preşedintele Uniunei camerelor de agricultură şi consilier tehnic la ministerul agriculturei, Grigorescu, directorul oficiului de valorificare, ing. insp. gen. Chr. Gheţu, directorul general al „Cecopavei", Costescu, reprezentantul brutarilor, Nodu, Voicescu, etc.

După terminarea şedinţei d. ministru Mihai Negură a făcut următoarele declaraţii:

„In şedinţa de azi s'a menţinut hotărirea anterioară luată de oficiu, după care nici un export de grâu nu se poate face decât în devize forte, la preţul de 185 şilingi tona, întru cât precum se cunoaşte lichidarea devizelor în clearing acumulate peste măsură nu se poate face decât cu mare greutate s'au respins toate cererile de export de făină calitatea IV, pentru a se asigura necesităţile de consum interioare a făinei negre cari ar putea fi amestecată cu făină furajeră.

S'au admis în schimb cererile de export de făină de lux şi griş.

In privinţa pâinei s'a menţinut decizîunea anterioară a oficiului. Cantitatea de grâu aprobată la export în condiţiunile mai sus fixate este de 2000 vagoane în diverse ţări şi 1000 în Cehoslovacia".

D. M. NEGURA

Tr. C.

Solemnitatea sfinţirei drapelului Soc. „Făuritorii României Mari"

Eri dimineaţă, 16 Mai a. c. s'a sfinţit la biserica „Răsvan" de pe Calea Moşilor, noul drapel al societăţii „Făuritorii României Mari".

ASISTENŢA

Incă dela orele 8 dim., la sediul societăţii de pe str. Bărăţiei nr. 31 o mare afluenţă de foşti şi viitori ostaşi, delegaţi ai asociaţiunilor: „Apărătorii Patriei", Mărăşeşti, Fr. Generaţiei de foc, Bărbăţie şi credinţă, Eroii Neamului, Uniunea voluntarilor ardeleni şi bucovineni, Legiunea română, Surorile de caritate, Cercul subofiţerilor de rezervă, Federaţia I. O. V. reprezentaţi prin d. general Berindei, etc., ocupase localul sediului, iar un numeros public aştepta desăvârşirea clipelor solemne.

La orele 10,30, participanţii încolonaţi, în desăvârşită ordine, cu drapelele respective şi în frunte cu muzica regimentului 1 grăniceri de gardă, Regina Elisabeta, se îndreaptă spre biserica „Răsvan".

SLUJBA RELIGIOASA

S'a oficiat de către P. S. S. părintele arhimandrit Iuliu Scriban, împreună cu părintele Fusu, parohul bisericei, iar răspunsurile sf. slujbe au fost date de către corul bisericei admirabil condus de către d. R. Marinescu-Cănuţă.

Sfinţirea noului drapel — care înlocuia pe acel vechiu de 23 ani — s'a săvârşit în faţa bisericei, naşi fiind d-nii: Piţulescu dir. general P. T. T., Pompiliu Popeea, avocat, reprezentat prin d-na Popeea, C. Tănase, artist şi director al teatrului Cărăbuş, reprezentat prin fiul d-sale pentru gradele inefrioare, d-na Sylvia Florian şi d-na Aneta Mateescu, animatoarea actelor de desăvârşită caritate şi înaltă demnitate naţională în interesul românismului, a „Făuritorilor României Mari".

Pe lângă un public numeros, remarc în asistenţă şi pe d. colonel Scheletti, reprezentantul armatei, sosit în timpul slujbei.

DUPA SAVARŞIREA BOTEZULUI DRAPELULUI

Păr. Arh. Scriban, rosteşte o entuziască cuvântare, evocând eroii cari prin jertfa vieţii lor au făurit România de astăzi,

Apoi d. Piţulescu predă noul drapel sfinţit d-lui Trifan, preşedintele asociaţiei, care, emoţionat peste măsură şi cu mărgăritare de lacrimi declară:

„Primesc acest simbol al nemărginitei iubiri de neam, din partea d-lui Piţulescu, fostul meu comandant dela Jiu, Petroşani şi Vulcan, declar solemn şi mă leg pe viaţă şi moarte că-l voiu păstra, desăvârşi şi duce pe drum de glorie românească, pe linia dreaptă a intereselor naţionale"... după care asistenţa cu salut roman intonează Imnul Regal.

Baterea ţintelor însoţită de ofrandele celor ce nu şi-au precupeţit viaţa pentru Cruce şi Neam, încheie prima parte a festivităţii.

BANCHETUL

S'a dat la restaurantul „Bagdad' de pe Splaiul Independenţei, unde într'un entuziasm de perfectă camaraderie, pe linia dreaptă a intereselor Credinţei şi Neamului s'au rostit cuvântări ocazionale de către d. general Berindei, care renunţând la clipele fericite din sânul familiei, a înţeles să fie în mijlocul camarazilor cu cari prin vifor de gloanţe şi şrapnele, a dus pe drum de glorie, sfântul drapel al neamului românesc.

D. Trifan, preşedintele asociaţiei „Făuritorilor României Mari", propune şi asistenţa aprobă cu unanimitate trimiterea telegramelor M. S. Regelui şi M. S. Reginei Maria.

Urmează apoi cuvântările d-lor: Comandor *Nedelcu*, preşedinte de onoare al asoc. „Fauritorii României Mari", cpt. *Costescu* pentru „Frontul Generaţiei de foc", avocat Mănciulescu — care cu desăvârşit talent a ştiut să delecteze asistenţa cu cântece, produs al imaginaţiei d-sale — *Marius Demetrescu* pentru „Bărbăţie şi Credinţă", colonel *Siătescu*, preşed. soc. „Mărăşeşti", avocat *Malache*, pentru filiala Buzău, *Radu Dumitrache*, vice preşedinte al asoc. „Făuritorii României Mari" *Manea Ilie* pentru „Generaţia de Foc" d-na Aneta Mateescu, etc.

GH. VASILIU

Inaugurarea oraşului piticilor din „Luna Bucureştilor"

Eri la orele 12, în prezenţa unui numeros public, s'a făcut deschiderea oraşului piticilor.

D. N. Batzaria, preşedintele comitetului pentru organizarea «Lunii Bucureştilor», a tăiat panglica la intrarea în oraşul piticilor cu un foarfece dat de un pitic.

DISCURSUL UNUI LILIPUTAN

Un pitic, exprimându-se în franţuzeşte, a mulţumit d-lui N. Batzaria, preşedintele comitetului de organizarea «Lunii Bucureştilor», pentru modul în care a fost construit oraşul piticilor.

A răspuns d. N. Batzaria arătând că România este o ţară ospitalieră, şi poporul românesc dornic de a cunoaşte îndeaproape viaţa liliputanilor. va veni în număr cât mai numeros să viziteze oraşul piticilor.

SERVICIUL DIVIN

Serviciul religios a fost oficiat de sfinţia sa Arhimandritul Scriban însoţit de un sobor de preoţi.

TREI VAGOANE CU BAGAJE

După cum am anunţat în numărul trecut, piticii au venit în Bucureşti sosind dela Roma.

Vagoanele cu bagaje şi costumele piticilor au sosit eri noapte în Capitală aşa că circul piticilor va începe să funcţioneze chiar de astăseară

ZECE MII DE VIZITATORI

Vestea că piticii au fost instalaţi în oraşul din «Luna Bucureştilor» a făcut ca un număr important de vizitatori să ia cu asalt oraşul piticilor.

Până la ora 8 seara 10.000 de vizitatori au intrat în oraşul piticilor.

Activitatea partidului agrar în judeţul Ilfov

Cu cât ne apropiem de alegeri, cu atât judeţul nostru capătă acest aspect.

Astfel, eri partidul agrar, organizaţia de Ilfov a desfăşurat o intensă activitate.

D. C. Radovici, *preşedintele organizaţiei, însoţit de d-nii av. M. Turcu şi Izoli, au vizitat comunele Flămânzeni, Buftea, Crevedia, Dârza, Balimana, Ungureni, Poenarii-Vulpeşti, Periş, Cocioc, Tâncăbeşti Ţigăneşti şi Turbaţi.*

In toate aceste comune au avut loc adunări populare la care s'au împărţit manifeste şi numere din oficiosul partidului.

D. av. Dovneschi şi A. Doninschi au ţinut întruniri în comunele Chitila, Mogoşoaia, Otopeni, Ciopliceni şi Snagov.

D. M. Vlădescu-Olt, a vizitat comunele Găşteşti, Buturugeni, Plisăcani, Fălcăia, Mihai-Vodă şi Tântova.

D. av. Traian Mihail a activat în plasa Vidra.

D. av. Lică Zamfirescu în comunele Fundulea şi Săruleşti.

D. dr. prof. universitar Dumitrescu în plasa Budeşti.

După cum se vede activitatea este în plină desfăşurare.

REMINGTON NOISELESS PORTABILĂ

(fără sgomot)

Cea mai eftină faţă de soliditatea şi perfecţiunea ei.

REPREZENTANŢA GENERALĂ: NICOLAE IVANOVICI S.S.R.I. BUCUREŞTI I · PAS. VILAGROS

Congresul general al „Uniunei micilor industriaşi"

Pentru binele şi prosperitatea industriei româneşti

Eri a avut loc congresul general al Uniunei micilor industriaşi din întreaga ţară. Congresul acesta n'a fost ca atâtea alte congrese... politice cu care e aşa de obişnuită ţara asta dela războiu încoace. Congresul micilor industriaşi şi meşteşugari din ţară are o semnificaţie mult mai largă şi mai importantă. Uniunea micilor industriaşi e unul din plămânii prin care respiră o bună parte din economia naţională. De aceea congresul de eri al micilor industriaşi ţinut într'o atmosferă caldă, prietenească, şi într'o desăvârşită comuniune de simţiminte şi idei, trebuie subliniat cu bucurie.

După ce preşedintele Uniunei a făcut apelul filialelor din ţară şi constatând că din cele 80 filiale sunt prezente peste cincizeci, congresul a fost declarat deschis.

Cuvântarea d-lui senator Samoil

D. preşedinte Alex. Samoilă a făcut un scurt istoric al luptelor duse pe tărâm profesional în decursul celor 16 ani dela fiinţarea Uniunei micilor industriaşi patroni. Intre altele a rostit: «Membrii Uniunei micilor industriaşi sunt strânşi aici în afară de credinţele lor politice. In decursul celor 16 ani, noi am luptat pentru mai bune legiuiri în favoarea meşteşugarilor. Am luptat pe tărâmul economic naţional, am supraveghiat viaţa economică pentru a ajuta la desvoltarea meşteşugărimii româneşti.

La toate legiuirile ce s'au făcut am luptat pentru apărarea intereselor meşteşugăreşti. Am fost călăuziţi numai de interesul general al mişcării naţionale al meşteşugărimii romnâeşti. M'am ferit să facem din mişcarea noastră o trambulină politică. N'am urmărit decât interesele profesionale, — pentru o lege desăvârşită pentru interesele meşteşugăreşti.

Am luptat pe trei căi: prin lupte zi de zi, prin întruniri, congrese şi manifestaţii lăudabile pe tărâm economic şi naţional. A doua cale a fost ziarul nostru, glasul micilor industriaşi prin publicare de broşuri. Insfârşit prin luptele noastre duse în Parlament.

Am luptat din răsputeri pentru desfiinţarea impozitului pe lux şi cifra de afaceri. Ne-am opus cu îndârjire împotriva acelei calificări a lucrărilor în serie.

D. prof. Mihail Manoilescu a făcut şi a pus în Parlament în 1931 legea pentru asigurarea plăţii lucrului efectuat. Vom lupta ca într'un an să câştigăm autonomia complectă a Cassei Asigurărilor Sociale.

Dacă nu vom obţine acest deziderat, vom cere scoaterea meşteşugarilor din Asigurările Sociale.

Cu ocazia depunerii în Parlament a legii meseriaşilor, a exerciţiului profesiunii şi a creditului meşteşugăresc din 1937, am combătut tot ce a fost împotriva meşteşugărimii, obţinând astfel peste douăzeci amendamente. Am apărat interesele generale ale ţării în strânsă legătură cu ale micilor industriaşi».

Intr'o atmosferă caldă şi plină de entuziasm a fost ales pe încă 4 ani vechiul preşedinte d. Alex. Samoil cu întregul comitet de mai înainte.

La ordinea de zi au lua cuvântul: D. C. Costescu, preşedintele comisiei de arbitri; d. Mihăilescu-Silistra referindu-se asupra cărţilor de capacitate. D. Cojocaru-Iaşi a cerut să nu mai existe decât meşteşugarii calificaţi.

Pentru lămurirea unor chestiuni a intervenit în discuţie d. preşedinte Alex. Samoilă, dând explicaţiile necesare şi pline de încredere. A arătat cum că asigurările sociale nu se ocupă acum decât de partea fiscală. S'a referit la legea creditului meşteşugăresc arătând apoi că prin legea din 1933 cassa asig. sociale avea o quasi-autonomie. Astăzi însă din cauza politicianismului cassa asigurărilor şi-a pierdut orice caracter autonom. Cere ca din creditul meşteşugăresc să beneficieze meseriaşii merituoşi şi nu agentura electorală.

D. Albuleţ-Chişinău s'a rostit asupra pensiilor pentru soţiile decedaţilor.

D. Cărămidă, Craiova, a cerut autonomia complectă a Asigurărilor Sociale, — bine înţeles cu un control din partea statului.

D. GH. DOBROIU-Orăştie a arătat lipsa de medicamente — calitatea proastă a celor ce mai sunt — şi lipsa de interes a personalului din asigurările sociale din Ardeal.

SARBATORIREA D-LUI SENATOR ALEX. SAMOIL IN SALA «GIB»

In sala «Gib» a avut loc o mare manifestaţie de simpatie pentru d. senator al Camerelor de muncă Alex. Samoil. A fost sărbătoarea micii industrii româneşti depe cuprinsul ţării, a fost balsamul unei bucurii.

Au vorbit d-nii: Nicolau-Bucureşti, Albuleţ-Chişinău, Coroban-Arad, Covăceanu-Buzău, V. I. Costescu-Bucureşti, Nolam-Braşov, Contrebic-Bucureşti, Fogora-Constanţa, Mazăre-Ploeşti, Bora-Reşiţa, Haidu-Sibiu. D. Cărămidă-Craiova a arătat avantajele corporatismului prin sistemul reprezentării breslelor în Parlament.

Cuvântarea d-lui prof. Mihail Manoilescu

Sărbătorim astăzi — între alte jubileuri, fiecare cu bucuriile lui — activitatea rodnică a unuia din mijlocul dvs. Bucuria mea de azi, reprezintă legătura celor 16 ani, ce am avut cu reprezentantul dvs.

D. Al. Samoilă, acum 16 ani, când acest tânăr venea la industrie pentru a sprijini doleanţele meseriaşilor, a găsit la acest departament, pe micul inginer.

Am salutat atunci, tineretul şi meşteşugul românesc. Intrunit cu toţi, nu văd, astăzi, decât plata şi răsplata lucrului efectuat (ovaţii).

In Occident, această sărbătorire a celui mai reprezentativ meşteşugar, nu ar fi un eveniment.

La noi, d-şoara de 16 ani — activitatea d-lui Samoil — este o fată fermecătoare, plină de toate graţiile şi virtuţile, foarte cuminte şi înţeleaptă, care are şi o zestre mare: calităţile morale care i le-aţi dat, prin solidaritatea dvs.

Imi permit să vă dau un sfat: Să nu se piardă această zestre, comoara solidarităţii dvs.

Meseria este o înaltă şcoală. Nu este activitate, unde să se înveţe mai mult Calităţile meseriei: orice greşeli se plătesc, când ele sunt semnalate prin dureri fizice în exerciţiul profesiunei de meseriaş.

Pe calea muncii, preciziei şi virtuţilor, pot fi dat ca exemple.

Am o prietenie pentru colegul dvs. nu numai pentru virtuţile lui, ci şi în calitatea sa ca parlamentar.

In Senatul ţării totdeauna venea cu ceva pozitiv şi precis şi nu cu teorii din ţara cucilor.

El a câştigat multă autoritate şi nu se poate compara cu autoritatea multora, ce nu-şi cunosc menirea postului pe care ei îl ocupă.

In Senatul nostru, el are un prestigiu câştigat, dvs, fiind mândri de activitatea rodnică ce-o depune spre binele meseriaşilor. In locul Parlamentului de astăzi în care 40 la sută din parlamentari sunt avocaţi, noi trebuie să realizăm un parlament al breslelor. Să fie reprezentate în Parlament toate breslele din ţara aceasta (ovaţii).

Ţinem să subliniem şi cuvântarea d-lui Mişu Enescu. Sărbătorirea a luat sfârşit la ora 5. Astăzi la ora 9, au început desbaterile ample ale congresului.

M. C.

Inaugurarea sucursalei Băncii Comerciale Române la Giurgiu

GIURGIU, 17. — Astăzi după amiază a avut loc în oraşul nostru, inaugurarea localului sucursalei Băncii comerciale române. La această festivitate au participat notabilităţile oraşului în frunte cu d-nii: D. Iuca, fost ministru; Vasile Cordela, primarul municipiului; Trancu, membru în consiliul de ad-ţie al Băncii la Bucureşti, prefectul judeţului; Remus Zăgănescu, deputat; Mincu Popescu, preşedintele Camerii de comerţ din localitate, etc.

După oficierea serviciului divin, d. Trancu a arătat motivele cari au îndemnat Centrala de a înfiinţa o sucursală la Giurgiu, stăruind asupra importanţei pe care această instituţie o va avea în activitatea şi desvoltarea economică a regiunii.

D. D. Iuca a mulţumit iniţiatorilor, de a fi creiat un organism bancar, într'un oraş de importanţă economică a Giurgiului, lipsit dela războiu încoace de o asemenea necesară instituţiune.

D. Vasile Cordela, primarul oraşului, a dat asigurări conducătorilor nouei sucursale, că va da tot sprijinul posibil pentru propăşirea acestei întreprinderi, atât de însemnate pentru oraş şi regiune.

INFORMAŢIUNI

Cursurile de vară ale Universităţii populare „Nicolae Iorga" din Vălenii de Munte, se vor ţine ca şi anii trecuţi între 15 Iulie 15 August 1937. In timpul cursurilor vor funcţiona o cantină şi căminuri pentru băeţi şi fete. Cei ce vor locui în căminuri sunt rugaţi a-şi aduce lenjuri pentru pat. Costul este de lei 1200 de persoană, pe întreaga lună (cantină şi cămin). Inscrierile pentru cursuri se fac pe adresa următoare: Universitatea populară „Nicolae Iorga", b-dul Schitu Măgureanu nr. 1, Bucureşti I, unde se găseşte secretariatul cursurilor.

Eri dimineaţă în sala Eintracht din str. Dionisie, organizaţia din Capitală a Svasticei e Foc a ţinut o întrunire publică, la care a participat un public destul de numeros

După un concert de fanfară, asistenţa a intonat «Cristos a înviat».

Membrii comitetului central executiv şi reprezentanţii subfilialelor din comunele suburbane a „Uniunii generale a meseriaşilor din România", sunt convocaţi pentru mâine Marţi, orele 8 seara, la sediul organizaţiei din Capitală, pasajul Majestic, scara D. etaj, unde se vor desbate chestiuni de interes general ale clasei meşteşugăreşti şi despre necesitatea creierii cooperativelor de aprovizionare, producţie, economie şi credite.

Asociaţia profesorilor de limba română ţine astăzi Luni, 17 Mai ora 6½ (18 jum.) la sediul său din str. Elio Radu 6.

In ordinea de zi se va discuta modalitatea ţinerii congresului Asociaţiei Profesorilor de limba română din toamna anului curent, precum şi alte probleme în legătură cu activitatea membrilor Asociaţiei — în scopul desăvârşirii acestui congres.

Domnii profesori sunt rugaţi să ia parte în număr cât mai mare.

Direcţia reglementării comerţului exterior, a decis eliberarea cotelor în întregime şi din Belgia şi Austria, de unde se credea la început că se vor aplica coeficienţi, din lipsă de disponibil suficient.

Mai rămâne neprecizată situaţia importului din Germania, U. S. A., Franţa, Cehoslovacia, Egipt şi Anglia.

La direcţia reglementării comerţului exterior, s'a depus revizuirea fişelor vechi, pentru a se vedea volumul importului acordat şi, pe ce bază anume.

Această revizuire are şi un alt scop, pe care-l vom expune la timp.

Examenele pentru studenţii şcoalei superioare de documentare şi ştiinţe administrative încep la 1 Iunie cr. Studenţii cari vor obţine diplomele până la 1 Iulie 1938, se pot înscrie la Centrul de pregătire tehnică profesională administrativă secţia II-a şi beneficiază de o reducere de un an la cursuri.

Ministerul educaţiei naţionale a dispus ca la gimnaziile şi liceele industriale precum şi la atelierele şcolare practice, lucrările să se facă în intervalul dela 1—15 Iunie şi 1 — 15 Septembrie în câte opt ore pe zi.

«Frăţia noastră Patriarhul Miron» în grija ce poartă operelor sociale a început clădirea unui azil de bătrâni în Str. Doinei Nr. 3.

Face un apel la bunii creştini să ajute cu ceeace pot la împlinirea acestui gând. Orice ajutor se trimite în str. Sft. Apostoli Nr. 40. Se primesc şi cei ce doresc să-şi facă o chilie proprie pentru odihna bătrâneţelor sau pentru pomenirea celor adormiţi din neamul lor.

ULTIMA ORA

Vizita d-lui Rustu Arras în Capitală

Eri, Duminică cu rapidul de Constanța a sosit în Capitală d. Rustu Arras ministrul afacerilor străine al Turciei. Dsa era însoțit de d-nii Nizamettin, directorul afacerilor economice din ministerul de externe al Turciei și Refik Amir, director de cabinet.

Pe peronul gării de Nord d. Rustu Arras a fost întâmpinat de d-nii V. Antonescu, ministrul afacerilor străine; Victor Bădulescu, subsecretar de stat; M. Berceanu, subsecretar de stat la ministerul industriei și comerțului; C. Collas, ministrul Greciei, Cas..., ministrul Jugoslaviei, G. Pa..., ministru plenipotențiar, secretar general al ministerului afacerilor străine, Grigorcea, ministru plenipotențiar, etc.

D. Rustu Arras, mai era însoțit și de d. Suphi Tanrioer, ministrul Turciei la București și Papiniu, director al Protocolului, care au întâmpinat oaspele la Constanța.

La orele 12,15 d. Rustu Arras s'a înscris în registrele Palatului Regal. Prima întrevedere cu d. Victor Antonescu, d. Arras a avut-o la ora 12.30 la locuința ministrului nostru de externe.

La ora 1.30 d-sa și d-nul V. Antonescu au oferit un dejun oaspelui.

După amiază d. Rustu Arras a avut o lungă întrevedere cu d. Gh. Tătărăscu președintele consiliului de miniștri.

Apoi, a sosit și d. V. Antonescu, și discuțiunile au continuat până la ora 7 seara.

S'a convorbit asupra raporturilor economice și comerciale româno-turce, stabilindu-se ca acordul să fie foarte curând încheiat.

Seara la orele 21 d-sa și d-nul Tanrioer, ministrul Turciei, a oferit un dineu în onoarea d-lui Rustu Arras, la care au participat d-nii V. Antonescu, V. Bădulescu, miniștri plenipotențiari, personalul superior al ministerului de externe, etc.

Astăzi, Luni d. Rustu Arras este invitat la dejun de M. S. Regele, la palatul Regal.

Ministrul de externe al Turciei, va părăsi Capitala astăzi la ora 19.15 cu Orient Expresul.

Minciunile convenționale dela Câmpulung

După o tainică întrevedere se spun apoi minciuni

Ghandi decăteori vrea să vorbească poporului, pleacă din orice parte a lumii la Delhi.

D. Mihalache când vrea să fie luat în serios vorbește dela Câmpulung, iar d. Dinu Brătianu când se îmbracă în piele oratorică aruncă fulgerile către Capitală și partid, tot dela locul primei descălecători.

Făcând pe Negru Vodă, acum trei ani la Câmpulung, d. Ion Mihalache a dat primul firman de nouă așezare socială; și unii l'au crezut capace de aceasta. Atunci desigur că nu putea să fie vina, decât a celor cari, mai slabi de înger, vedeau în d. Mihalache, al doilea apostol epistotar.

Mesianismul agrarian al d-lui Ion Mihalache, s'a dovedit în urmă, a fi o nălucire a unora cari se încăpățânau să vadă nimbul luminos pe creștetul președintelui lor.

De atunci s'a prăbușit de patru ori ca idol d. Mihalache.

De data aceasta vina nu mai este decât numai a d-sale, fiindcă deși verificat nevolnic la conducere, s'a îndărătnicit s'o țină spre hazul unora și nefericirea celor din partidul său.

O INTREVEDERE POST MERIDIANA

In patru ani de opoziție, d. Ion Mihalache a fost mințit cu regularitate hebdomadară de către d. Inculeț, care-l asigura «că într'o lună, două» guvernul se retrage și-l recomandă la succesiune pe d-sa. «Dar că până atunci, el roagă partidul național-țărănesc să nu-i mai facă inutile dificultăți».

Și patru ani de zile, d. Mihalache a crezut povestea «într'o lună, două», pe când partidul liberal făcea tocmai invers, adică dintr'o lună două.

D. ION MIHALACHE

De ce este acum vinovat d. Ion Mihalache și de ce nu era atunci? Fiindcă în patru ani de zile d-sa a crezut minciunile pe care toată lumea i le-a spus.

Azi minte d. Mihalache. Cu o plăcere sadică, omul mințit atât amar de vreme, de toată lumea din partid și din afară, se regalează mințind la rândul său partidul, căzut în plasa propriilor născociri.

Căci d. Mihalache a fost trezit din această transă de beatitudine alaltăeri după amiază, tot de același sol mefistofelic Ion Inculeț, care de data aceasta, i-a arătat de ce partidul național-țărănesc nu poate veni singur la putere.

Azi d. Mihalache știe adevărul, ca întotdeauna două ceasuri mai târziu decât întreg partidul.

Și d. Mihalache și-a luat toiagul și a plecat la Câmpulung; spre Gangele acesta al prescorilor de partide martirizați de propriii lor ucenici.

Eri lângă rîul Târgului, președintele partidului național-țărănesc a început să mintă, chemând în ajutoru-i, pe celălalt patriarh al chinurilor, d. Dinu Brătianu.

D. Mihalache a protestat în contra anarhiei și a acuzat pe d. Vaida de a o fi provocat în fosta-i guvernare, sprijinind mișcările de dreapta.

La urmă bine înțeles, că d. Mihalache a făcut și puțină politică externă, vorbind de alianțele firești, dar nu le-a spus pe nume, de teamă să nu le încurce.

IN VREME CE LA GIURGIU...

D. Inculeț, mințea inteligent vorbind de perspectiva unei prelungiri de guvernare liberală, deși «într'o lună două» partidul poate se retrage.

După întrevederea de alaltăeri după amiază dintre d. Mihalache și d. Inculeț, eri dimineață primul la Câmpulung, iar celălalt la Giurgiu spuneau minciuni convenționale: Primul desamăgit și al doilea cu șiretenie blajină.

Stilex

Import, compensații și altceva...

Pentru a se asigura noui debușeuri produselor noastre, pe piețele streine și în scopul de a ușura și îndruma exportul produselor românești greu vandabile, factorii noștri economici au recurs la sistemul compensațiilor de mărfuri.

La acordarea acestor compensații, nu s'a ținut seamă, nicicodată, de criteriile obiective sau de realitățile economice; ci s'au acordat arbitrar, cu derogări dela deciziile prin cari se fixează reglementarea acestor schimburi comerciale.

De cele mai multe ori, aprobările s'au dat în urma intervențiunilor samsarilor politici, quantumul compensațiilor fiind în raport direct proporțional cu spertul ce s'a plătit drept «onorar» pentru «operațiunile» angajate în vederea acestor aprobări.

Din schimburile în compensație, industriașii și comercianții români, n'au profitat. Ei n'au profitat pentrucă lor nu li s'au aprobat compensații. Dacă totuși, un român a reușit să obțină un import în compensație, a trebuit să renunțe, din cauza condițiunilor imposibile ce i se impuneau. îndeplinit.

In schimb, toți streinii, toți jidanii s'au înfruptat, din plin: Au făcut afaceri, au corupt cu sute de milioane, au comercializat, au exploatat barbar și s'au îmbogățit peste noapte, din compensații.

In posesiunea unui important material documentar, privind acest capitol al compensațiilor vom publica în numărul de mâine, lista completă a tuturor compensațiilor aprobate de delegația economică a guvernului, în intervalul dela 1 Martie 1936 și până în Octombrie 1936.

Aceste compensații de mărfuri, reprezintă fabuloasa sumă de șase miliarde și jumătate lei și au fost aprobate cu derogări dela decizia ministerială No. 60.955 din 5 Oct. 1935.

Firmele cari au obținut aceste compensații în majoritatea lor — sunt evreești. Și nici nu se putea altfel:

De altfel vom publica lista compensațiilor aprobate din Martie 1936 și până la preluarea departamentului de industrie și comerț, de către d. Valeriu Pop.

L. R. R.

Cum mint jidanii dela „Dreptatea"

Comunicatul ministerului de industrie și comerț
D-nii V. Pop și D. Tecău n'au aprobat nici o supracotă

Am demascat la timp, dedesupturile campaniei pe care o duc interesații internațional-țărăniști, evreii și streinii pașaportari, împotriva d-lui dr. Valeriu Pop, ministrul industriei și al comerțului și a d-lui Daniel Tecău, secretarul general al acestui minister, cari vor să legifereze problema muncii naționale.

Pentru a produce o diversiune, oficioasele străinilor: «Dreptatea», «Adivorul» și «Lupta», «se ocupă de afacerile dela Contingentare», debitând o serie de sfruntate minciuni, căutând — cu orice preț — compromiterea conducătorilor ministerului de industrie și comerț.

Minciunile oficiosului d-rului N. Lupu, n'au intimidat, însă, pe nimenea și «reportajele senzaționale» sunt mereu puse la punct prin precisele comunicate ale ministerului de industrie și comerț.

Astfel, azi dimineață, ministerul a dat următorul nou comunicat:

«Ministerul Industriei și Comerțului, Direcția Reglementării Comerțului Exterior, aduce la cunoștință că importul de 85.000 Kgr. obiecte de faianță art. 935 pentru firma «VITROKERAM», autorizația No. I. 2314 din 22 Aprilie 1937, care a fost semnalat de ziarul «DREPTATEA», a fost aprobat de Comisiunea superioară de contingentare și nu de d. ministru sau d. secretar general al ministerului industriei și comerțului.

Tot în baza aprobării comisiunei superioare de contingentare s'a dat și viza de transfer.

Ținem la dispoziția oricui dosarul chestiunei.

Celelalte cazuri semnalate sunt aceleași cari au făcut obiectul comunicării în Parlament a domnului deputat Virgil Madgearu și căruia i s'a răspuns de către domnul ministru Valeriu Pop».

O întrevedere Mussolini-Hitler?

D. Mussolini trece granița Italiei

PARIS. — In cercurile oficiale inițiate se crede că în cursul zilei de azi nu este exclusă surpriza unei întrevederi între d-nii Mussolini și Hitler.

D. Mussolini urmează să sosească în cursul zilei de azi la castelul Chiemsee din Bavaria.

Acolo va veni și d. Hitler.

Se crede că vizita generalului Goering la Veneția a fost făcută numai pentru a se îndepărta atenția opiniei publice dela faptul important de azi.

E pentru prima oară dela instaurarea regimului fascist, că d. Mussolini trece granița Italiei, dacă socotim că vizita în Tripolitania a fost făcută tot pe teritoriu italian.

MUSSOLINI

Sentința în procesul dela Brașov

In cunoscutul proces al «dezordinelor» dela Tg. Mureș s'a pronunțat astăzi următoarea sentință.

Au fost condamnați:

Alexandru Cantacuzino și dr. Paul Craja la 1 an și 6 luni închisoare și 5.000 lei amendă;

Ștefan Georgescu, Gh. Furdui, Ioroș Teodor av. Crudu și Pârvulescu la 1 an și 6 luni și 2.000 lei amendă.

Solidari, cheltueli de judecată 10.000 lei.

Se amână procesul lui Viorel Trifu până la 19 Iunie.

Sentința este dată cu drept de apel.

In sală s'a observat tot timpul, prezența indezirabilului Armand Călinescu.

Declarațiile d-lui Vaida-Voevod

Statul țărănesc, formulă demagogică

Azi dimineață la ora 10,30 s'au întrunit într'o consfătuire sub președinția d-lui Al. Vaida, toți șefii de organizații ai «Frontului Românesc».

D. Vaida, primit cu urale, a luat loc pe estradă alături de d-nii: D. R. Ioanițescu, Aurel Vlad și C. Angelescu.

D-sa începe prin a aminti că la 12 Mai cor. s'au împlinit 2 ani decând în mod oficial s'au pus buzele «Frontului Romăesc», prin declarația program ce a făcut-o în sala «Vox» din Bul. Elisabeta.

Aduce omagiul său M. S. Regelui Carol II. Sala întreagă ovaționează pe Suveran.

Pentru a spulbera unele svonuri tendențioase lansate de răuvoitori, d. Vaida spune că a cerut audiență M. S. Regina Maria, pe care a găsit-o animată de aceeaș energie ce a afișat-o în toate momentele grele, această Regină mare și eroică.

Trecând la activitatea „Frontului Românesc", d. Vaida spune că înainte cu 2 ani d-sa și cei are îmbrățișase formula lui „numerus valahicus" erau socotiți drept nebuni. Acum însă, când rezultatele sămânței aruncate atunci au început să dea roade, toate celelalte grupări și partide, — fie că-i spun numerus valahicus, proporționalitate etnică, etc. — și-au însușit principiile și programul „Frontului Românesc", făcând din aceasta o firmă pentru viitoarea guvernare.

Datoria tuturor este, însă, să închege aceste forțe la un loc, într'un organism viu și puternic, pentru binele acestei țări.

Constată admirabila atitudine a avocaților români în recentul congres și importantul eveniment: Congresul confederației asociațiilor de profesioniști intelectuali, unde s'a cerut românizarea tuturor profesiunilor.

D. Vaida își exprimă spernața cu «numerus valahicus» se va realiza în cadrul unei înțelegeri între partide sau dacă nu, peste capul acestor partide.

Vorbind despre guvernarea liberală, d. Vaida arată că din liberalismul clasic al partidului liberal n'a mai rămas nimic, iar în ultimul sfert de ceas al guvernării și-au însușit din tezele Frontului Românesc pentru ca să-și asigure o platformă de viitor. Deaceea au venit cu legea contra cartelurilor și trusturilor, a pașaportarilor, etc.

D-sa îi numește pe liberali: „satahorii care exploatează prin fraudă ideile și programul Frontului Românesc".

Mai departe, vorbind despre dmocrație, d. Vaida spune că a fi democrat înseamnă a afișa portretul lui Stalin și să difuzezi presa sovietică.

Dar, a susține interesele statului în sens național, nu e democratic.

Atingând problema partidelor, d-sa spune că dela 1917 și până azi au fost 27 șefi de guvern. Fiecare a venit cu programe ce nu s'au realizat.

Toate partidele — când vin alegerile fac promisiuni demagogice, iar când vin la guvern uită tot ce au promis.

In ultimele discursuri ținute la întruniri de fruntașii partidului național-țărănesc, nu s'a spus nimic despre statul țărănesc. Ce distanță din primăvara anului 1934 — când d. Vaida a fost pus în afară de condițiunile statutare și exclus din partid. S'a dus vremea când național-țărăniștii puneau condiții să vină la guvern.

Azi, d. Mihalache spune: «dă-ne puterea că ne istovim».

Statul țărănesc, nu este decât o formulă demagogică.

Vorbind despre politica externă, d. Vaida își ilustrează punctul de vedere cu o declarație a lui Ionel Brătianu

«Tatăl meu a făcut politică cu Tripla Alianță. Eu am urmat această politică. Politică externă poți să faci în contra sentimentului public, războl însă nu poți să faci.

Dacă Puterile Centrale voesc să mergem alături de ei, să creeze o opinie publică favorabilă».

Cu privire la relațiile noastre cu cellalte state, d. Vaida spune că de multe ori suntem lipsiți de demnitate în aceste relații.

In materie de prietenii internaționale ar fi bine să ajungem la o politică independentă a țării noastre. O politică așa cum o duc Polonia și Jugoslavia.

N. I.

D. VAIDA VOEVOD

Vizitele Marelui Voevod Mihai în Anglia

LONDRA, — Azi dimineață Marele Voevod Mihai, principe moștenitor al Românei, însoțit fiind de d-nii comandor Fundățeanu și Dimăncescu, consilier de presă, a vizitat tabăra cercetășească din preajma castelului Elsenor.

Aici a fost primit de lordul Baden Powell.

In cursul serii Principele va fi oaspetele lordului Sommers, fost guvernator al Australiei.

Marți la amiază, Marele Voevod Mihai se va înapoia la Londra.

Democrația se bucură încă de prestigiu în Cehoslovacia

PRAGA, 17 (Rador). — Partidul social democrat s'a întrunit eri în cel de al XVIII-lea congres.

Deputatul Hampl, președintele partidului, a pronunțat un discurs asupra «Economiei democratice». Asistența a aplaudat îndelung discursul d-lui Hampl, precum și discursurile d-lor Adolf Bechyne, vice-președinte al consiliului de miniștri și Derer, ministru al justiției, reprezentanții partidului în guvernul prezidat de d. Hodza, cari au demonstrat mersul victorios al democrației.

ECOURI ȘI POLEMICI

Dela Palat

COMUNICAT Nr. 52

Mareșalatul Curții Regale face cunoscut următoarele:

In ziua de 15 Mai 1937, Majestatea Sa Regele a primit cu ceremonialul obișnuit în audiență oficială de prezentare pe Excelența Sa domnul Sho Kurihara, noul ministru al Japoniei în România.

Majestatea Sa Regele a luat dejunul la Majestatea Sa Regina Maria.

După amiază Majestatea Sa Regele a vizitat a doua expoziție concurs de fotografii, organizată în sala Comoedia de către Oficiul Național de Turism.

In numărul nostru de mâine d. Toma Vlădescu va semna un articol intitulat «Pentru cel mai trist cadavru».

Va fi vorba în acest articol, cum se înțelege ușor, de d. Nichifor Crainic.

Adivor, constată dija, cu ocazia rechemării ziariștilor italieni din Anglia, că presa este o mare putere — cu unele rezerve însă: ca ziariștii să nu fie fasciști. Intrucât fasciști jidovi nu există, presa italiană numai este o mare putere.

D. Gh. Brătianu va prezida astă seară o consfătuire a principalilor colaboratori, pentru alegerile din Ilfov.

D. Alex. Vaida Voevod a avut o intrevedere cu d. general Arthur Văitoianu, fost prim ministru.

Internațional-țărăniștii care-și puseseră toate nădejdiile în alegerile comunale dela Pitești, inexpugnabila citadelă a conului Armand au gustat o nouă înfrângere, din seria cu care se obișnuiseră în ultima vreme.

D. Călinescu e mâhnit că nici d-sa n'a putut întrerupe seria ghinionului (spun ei) din alegerile ultimilor luni. Noi îi recomandăm un mijloc eficace de-a eși și d. Armand —și partidul d-sale din ghinion.

Să-și pună candidatura, d. Călinescu, la primariatul urbei «Liliput». Va fi ales cu siguranță. Fiindcă cu acești alegători se va înțelege de minune la... înălțime.

La 15 Iunie vor începe lucrările pentru asanarea lacului Fundeni și creiarea parcului prevăzut în jurul lacului, de planul de sistematizare.

D-lui Cicero Gorciu, secretarul general al ministerului agriculturii, i s'a dat și delegația să semneze deciziunile ministeriale pentru numirile, înaintările, transferările și revocările din funcțiuni, să semneze ordonanțele de plată și de delegație pentru personal și material ale tuturor serviciilor centrale și exterioare și să aplice pedepsele prevăzute în statutul funcționarilor publici.

Intr'o gazetă sărindăreană, întins pe două coloane cu litere grase și cu păreri mici, mici și obraznice ca niște pistrui iudaici, — un oarecare semit dădea sfaturi și insinua obraznic cui merită și cine trebuie să ia premiul dramatic pe anul acesta la Teatrul Național. Gândurile agramatului curg gârlă așa cum se rostogolesc pietrele din capul unui munte — și direct proporțional cu obrăznicia.

Ne întrebăm: cum își permite ăsta să-și bage pistruii într'o instituție de cultură națională, — să dea sfaturi comitetului de lectură compus din d. P. Prodan directorul Teatrului Național, d. prof. Iorga, d. prof. I. Petrovici, S. Murnu, etc. etc. și încă câțiva scriitori.

S'a vorbit la timp despre extraordinarul succes obținut de d-nii Dinu Bădescu, Șerban Tassian și d-na Dora Massini, la Lwow, în operele «Trubadurul» și «Tosca». Ziare poloneze importante ca «Dziennik Polski», «Gazeta Lwowska», «Chwila», «Wiek Nowy» și ziarul ucrainian «Dilco» au publicat asupra acestor spectacole elogioase dări de seamă semnate de critici muzicali ca Juliusz Maslowski, Alfred Plohn, J. Weleszczuk, C. Krzyzanowski. Toți au vorbit în termenii cei mai entuziaști cu putință despre calitățile vocale și școala cântăreților români. La fel și despre însușirile de dirijor ale d-lui Egizzio Massini.

„Guvernamentalii" nimiciți pe toate pozițiile

VITORIA, 16 (Rador). — Corespondentul Agenției Havas anunță: Se crede că pierderile încercate de trupele guvernamentale în cursul ultimelor lupte date cu trupele naționaliste se ridică la peste 10.000 de morți, răniți și prizonieri.

Contraatacurile date de republicani pentru a creia o diversiune îndepărtând atenția dela evenimentele din Bilbao au fost foarte înverșunate, dar ele nu au avut ca rezultat vreo ameliorare a pozițiilor guvernamentale.

Noui izbânzi naționaliste în Spania

SALAMANCA 17 (Rador). Corespondentul Agenției Havas transmite: Marele Cartier General naționalist rezumă astfel situația de pe diferitele fronturi, aseară la ora 22,30:

Pe frontul Biscaya continuă înaintarea trupelor noastre.

După lupte strălucite date în sectorul Bizcargui, trupele noastre au trecut de satele San Juan, Sabalasobe, Corocico și altele.

Inamicul a opus o rezistență îndârjită, dar zadarnică. Artileria și aviația noastră a făcut republicanilor mari pagube.

Un atac dat de republicani la Gilleruelo, pe frontul Santander, a fost respins de forțele noastre. Inamicul a avut pierderi grele.

Pe frontul Madrid, toate pozițiile naționaliste din Cetatea Universitară și de la Toledo sunt intacte și nici decum încercuite, după cum anunță comunicatele republicane. In cursul atacurilor date de republicani asupra pozițiilor naționaliste de mai sus, guvernamentalii au suferit pierderi foarte însemnate.

Revolta din Albania

ROMA 17

In cercurile oficiale nu se ascunde impresia că revoluția din Albania are caracter anti-italian.

Guvernul din Tirana pare să se găsească în serioasă dificultate.

TIPARUL INSTITUTULUI DE ARTE GRAFICE «EMINESCU» STR. ANGHEL SALIGNY No. 2. TELEFON 3.26.68.

Redactor responsabil V. OLANIUC STERE